

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3
www.koinonikainotomia.gr

ΜΑΪΟΣ 2016

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ
ΠΛΗΡΩΜΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Σ Υ Λ Λ Ε Κ Τ Ι Κ Ο Τ Ε Υ Χ Ο Σ

«ΝΕΟΙ, ΕΠΙΝΟΗΣΤΕ ΤΡΟΠΟΥΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ, ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΕΙΤΕ, ΜΕΣΣΙΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ»

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΚΕΨΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Εφ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ
τεύχος 1 της 31 Ιανουαρίου 2016

ΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

• Αναπόφευκτα οι λαοί πρέπει να προχωρήσουν, να οργανώσουν και να ισχυροποιήσουν όσο ποτέ την θέση τους. Ήλθε η εποχή για την ολοκλήρωση της δημοκρατίας με την συντεταγμένη συμμετοχή των πολιτών κάθε κοινωνίας καθημερινά και παντού.

• Η κοινή γνώμη των κοινωνιών για κάθε θέμα της καθημερινότητας είναι πιο αλάθητη και πιο παραγωγική.

Η κοινή γνώμη των λαών αναδεικνύει την ουσία με τη συμμετοχή της και η συμμετοχή φέρνει την ικανοποίηση του τρόπου ζωής και η ικανοποίηση φέρνει την αύξηση της αποδοτικότητάς τους. Η συμμετοχή των κοινωνιών στην καθημερινότητα θα στήσει τους οργανωμένους λαούς δίπλα από τους δυνατούς. Έτσι, ισοδύναμα και όλοι μαζί θα λειτουργούν επωφελέστερα για την παγκόσμια κοινότητα.

• Πρέπει να είναι ο ίδιος ο λαός πολύπλευρα αντιπροσωπευτικά παρών σε όλα και όχι μόνο οι πολιτικοί αντιπρόσωποι, διότι όταν τους αφήνει ο λαός μόνους, γίνονται ανίσχυροι και ευάλωτοι απέναντι στους ισχυρούς.

ΚΡΑΤΟΣ - ΣΧΕΣΗ ΠΟΛΙΤΗ- ΚΡΑΤΟΥΣ

• Τα μέλη μιας κοινωνίας είναι σημαντικό, παράλληλα με τις καθημερινές τους ασχολίες, να μπορούν να μεταφέρουν τις σκέψεις τους θεσμικά και οργανωμένα σε αυτούς που αποφασίζουν. Ο τρόπος λειτουργίας της καθημερινότητας δεν είναι πολιτική άποψη όταν εκφράζει τους ανθρώπους που επηρεάζει. Είναι μια δοκιμασμένη αλήθεια. Δικαιούνται λοιπόν οι άνθρωποι της καθημερινότητας να ακούγονται και να παίρνουν αναλυτικές απαντήσεις, υποχρεωτικά.

• Στο αίτημα του κάθε πολίτη πρέπει η αρμόδια υπηρεσία να απαντά σε προκαθορισμένο χρόνο, εγγράφως και πλήρως αιτιολογημένα, με νομοθετική αναφορά είτε είναι θετική είτε είναι αρνητική απάντηση. Εάν δεν απαντηθεί εντός του προκαθορισμένου χρόνου, ο πολίτης δικαιούται να ενεργεί ως να έλαβε θετική απάντηση.

• Σε κάθε υπηρεσιακό κατάσταση θα υπάρχει κυτίο παρατηρήσεων των πολιτών και παράλληλα θα λειτουργεί ειδική ιστοσελίδα για τον ίδιο σκοπό.

Η αξιολόγηση των παραπόνων των πολιτών, είτε από το κυτίο παραπόνων, είτε από τη σχετική ιστοσελίδα, θα γίνεται από αρμόδια κοινωνική επιτροπή της κάθε Περιφέρειας.

• Κάθε διοικητική πράξη όλων των υπηρεσιών του Κράτους αναρτάται σε ειδική ευανάγνωστη και λειτουργικά απλή ιστοσελίδα του κάθε τομέα. Όπως επίσης, αναρτώνται όλοι οι ισχύοντες Νόμοι και οι ερμηνείες

αυτών. Πέραν της ιστοσελίδας εκδίδεται εφημερίδα του Κράτους μηνιαία, όπου επιγραμματικά αναφέρονται οι Νόμοι που κάθε μήνα ψηφίζονται όπως άλλωστε και όλες οι Διοικητικές πράξεις. Η εφημερίδα αυτή αναρτάται σε όλα τα Δημόσια καταστήματα και διατίθεται δωρεάν.

• ΕΠΙΠΕΔΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ. Το κράτος υποχρεούται θεσμικά να καλύπτει ένα εισόδημα στους πολίτες που αδυνατούν μερικώς ή ολικώς να καλύψουν ανάγκες για διατροφή - διατροφή - ένδυση - υγεία - παιδεία και ενέργεια σε ανάλογο επίπεδο της υπόλοιπης κοινωνίας.

• Οι κρατικοί λειτουργοί πρέπει να καταστούν υπεύθυνοι και καλοί γνώστες του αντικείμενου τους, για να μπορούν να δημιουργήσουν μια σεβαστή προσωπικότητα στην κοινωνία. Παράλληλα, ο έλεγχος είναι μια πιστοποίηση της καλής χρήσης της υπευθυνότητας που τους παρέχεται.

• Οι υπηρεσίες κρίνονται από τα αποτελέσματα των εργασιών τους, συγκρίνοντας τις δαπάνες λειτουργίας τους, με τα οικονομικά έσοδα ή τα μετρήσιμα κοινωνικά οφέλη που επιτυγχάνουν.

ΑΓΟΡΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ

• Ο χώρος, ο χρόνος και ο τρόπος που λειτουργεί η οικονομία δημιουργεί ένα σύστημα που ονομάζουμε αγορά. Η αγορά δεν είναι ούτε καλή ούτε κακή. Είναι ένα σύστημα, δηλαδή ένα εργαλείο, το οποίο ο άνθρωπος χρησιμοποιεί καλά ή κακά.

• Οι κάτοχοι χρημάτων, ως καταθέτες σε ταμειωτήρια των τραπεζών, πρέπει να συναποφασίζουν, αναλογικά με τους μετόχους κάθε τράπεζας, για τις δραστηριότητες της τράπεζας.

• Ο πολίτης που αποκτά ένα αγαθό πρέπει να γνωρίζει την τιμή πώλησης από το εργοστάσιο ή τον παραγωγό κάθε προϊόντος και η τιμή πρέπει να αναγράφεται ευκρινώς και υποχρεωτικά πάνω στο προϊόν.

• Αποδεχόμαστε λοιπόν την άποψη ότι η υποστήριξη των ασθενέστερων και των νέων δεν είναι πράξη προστασίας εκ μέρους της πολιτείας, αλλά πράξη ισονομίας και ισοτιμίας εκ μέρους της πολιτείας, για τη λειτουργία μιας εξίσου για όλους ελεύθερης αγοράς.

• Οι συναλλαγές άνω των 3.000 ευρώ να γίνονται στο Ταμείο Συναλλαγής με την παρουσίαση της φορολογικής δήλωσης του συναλλασσόμενου.

• Οι εταιρικές συναλλαγές είτε είναι ενδοεταιρικές είτε προς τρίτους του εξωτερικού να δηλώνουν στο τραπεζικό έντυπο την προέλευση του χρήματος και τον προκαθορισμένο σκοπό του εμβάσματος και η ψευδής δήλωση ή αδικαιολόγητη παρέκκλιση, να υφίσταται

υψηλή έκτακτη φορολόγηση, η οποία παρακρατείται από το έμβασμα ή επιβάλλεται στον αποστολέα και τον παραλήπτη.

• Άμεση καταβολή του Φ.Π.Α. στο χρόνο εκτέλεσης της πράξης.

• Συναλλαγές έως 1.000 ευρώ να γίνονται ελεύθερα άνευ αποδεικτικών στοιχείων των συναλλαγών και από 1000 ευρώ και πάνω να γίνονται εις εξόφληση αναφερομένων τιμολογίων κλπ.

• Ο πολίτης δεν υποχρεούται και δεν μπορεί να ξέρει τους νόμους και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να γνωρίζει δικαστικές και διοικητικές αποφάσεις που επέχουν θέση νόμου. Αυτούς πρέπει να τους γνωρίζει η υπηρεσία και να ενημερώνει πλήρως τον πολίτη για τη νομοθεσία κάθε δράσης του.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ

• Η Δημοκρατία λοιπόν, θα μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας τρόπος ζωής, τον οποίο όχι μόνο θέλουμε, αλλά και αγαπούμε. Η Δημοκρατία πρέπει να αγαπιέται. Και η αγάπη δεν δωρίζεται, δεν κατοχυρώνεται αλλά κερδίζεται με την καθημερινή συμπεριφορά.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΘΕΣΜΙΚΑ

ΔΙΑΡΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ

Σε μια ολοκληρωμένη δημοκρατία, η κοινωνία εκτός της εκλογής αντιπροσώπων, οργανώνεται θεσμικά και συμμετέχει καθημερινά χωρίς να υποκαθιστά ή να δυσκολεύει τη λειτουργία και αποτελεσματικότητα των πολιτικών αντιπροσώπων αλλά ολοκληρώνοντας με προτάσεις το έργο τους. Έτσι, πέραν από τα πολιτειακά κόμματα, λειτουργούν θεσμικά δύο εκλεγμένα σώματα:

1) Η «Δημογεροντία» του Κράτους στην οποία συμμετέχουν ενεργοί συνταξιούχοι, οι οποίοι είναι κάτοχοι εμπειριών, τεχνογνωσίας και σοφίας μιας ζωής εκλεγονται μεταξύ τους με απλές και αντικειμενικές διαδικασίες συγχρόνως με τις πολιτικές εκλογές και συγκροτούν ένα συμβουλευτικό θεσμικό Σώμα, τη λειτουργία του οποίου θα αναλύσουμε σε άλλο άρθρο.

2) Η «Εκκλησία των Εθελοντών» του Κράτους, προέρχεται από εθελοντές πολίτες, οι οποίοι αφιλοκερώς και ανιδιοτελώς, μέσω μη επαγγελματικών συλλόγων, προσφέρουν κοινωνικές υπηρεσίες. Αυτοί οι κοινωνικοποιημένοι εθελοντικά πολίτες, με απλές εκλογικές διαδικασίες μέσω των συλλόγων τους, εκλέγουν και το

Μια ιστορική αναφορά στο ασφαλιστικό σύστημα

Οι συνταξιούχοι της χώρας ζουν ένα μεγάλο δράμα με τις περικοπές των συντάξεων τους και τη σχεδόν καθημερινή ειδησεογραφία για το αν θα πληρωθούν ή όχι οι συντάξεις, αυτόν και τον άλλο μήνα, ή αν τελικά θα γίνουν ή όχι νέες περικοπές επιπλέον, τροφοδοτείται η «τρομοκρατική» ειδησεογραφία με δηλώσεις κυβερνητικών παραγόντων, για την κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος, καθώς επίσης με «διαβεβαιώσεις» ότι τους επόμενους μήνες θα πληρωθούν κανονικά οι συντάξεις, σύντομα όμως, θα υπάρξει πρόβλημα και θα πρέπει να αναζητηθούν λύσεις.

Όλοι οι υπουργοί Παιδείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων επιδίωξαν να συνδέσουν το όνομα τους με μεγάλες αλλαγές και να μείνουν στην ιστορία αλλά το μόνο που πέτυχαν ήταν εμβλωματικές ρυθμίσεις, προσωρινές διευθετήσεις και μετάθεση στο μέλλον.

Από το 1950 έως το 1980, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων έμειναν δεσμευμένα από το κράτος με ασήμαντο επιτόκιο, πολύ κάτω του πληθωρισμού, για να χρηματοδοτηθεί η ανάπτυξη της χώρας.

Αν δεν είχε γίνει αυτή η δέσμευση, μόνο το ΙΚΑ, σύμφωνα με υπολογισμούς της ΓΣΕΕ, θα είχε στο τέλος της 10ετίας του 1990 αποθεματικά πάνω από 30 τρις δραχμές. Η δεύτερη ληστεία έγινε μέσω του Χρηματιστηρίου, όταν με κυβερνητική απόφαση επετράπη η τοποθέτηση του 20% αρχικά και μετά του 23% των αποθεματικών των Ταμείων σε μετοχές και σε τραπεζικές επενδύσεις υψηλού ρίσκου. Με την κατάρρευση του Χρηματι-

στηρίου, τα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν 3,5 δις ευρώ. Η επόμενη ληστεία έγινε με τα «δομημένα» ομόλογα και με το «κούρεμα» της 21 ης Μαρτίου 2012. Τα ταμεία έχασαν 8,3 δις ευρώ από τα αποθεματικά τους. Έχασαν επίσης από την αύξηση της ανεργίας και τη μείωση των μισθών 9,5 δις ευρώ, από την εισφοροδιαφυγή 8,5 δις ευρώ. Παράλληλα, και το κράτος χρωστάει από εισφορές προς τα Ταμεία 12 δις. Ευρώ.

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΗΣΤΕΙΕΣ, το κράτος φόρτωσε, ειδικά το ΙΚΑ με δικές του υποχρεώσεις. Σε ανακοίνωση της διοίκησης του ΙΚΑ το 1976 με τίτλο «Οδηγός του ασφαλισμένου» αναφέρεται ότι: το ΙΚΑ βοηθά το κράτος σε ορισμένους

τομείς της δραστηριότητας του. Συγκεκριμένα, Α) για να βοηθήσει τις εξαγωγές επιστρέφει τις εργοδοτικές εισφορές για ορισμένα εξαγόμενα προϊόντα, β) εισπράττει μειωμένες εισφορές από βιομηχανίες που ιδρύονται στην επαρχία, γ) για την ανάπτυξη του τουρισμού επιστρέφει τμήμα των εισφορών στα ξενοδοχεία, όπου διανυκτερεύουν ξένοι τουρίστες, δ) δίνει συντάξεις σε όλους τους πρόσφυγες ομογενείς που ήρθαν στην πατρίδα από την Τουρκία, Αίγυπτο, Ρουμανία, Αλβανία, ε) για την ανάπτυξη της μαθητείας με την επαγγελματική κατάρτιση των ανηλικών εισπράττει ελάχιστες εισφορές για την ασφάλισή τους, στ) για την επιβίωση του επαρχιακού

τύπου έχει μειώσει σοβαρά τις υποχρεώσεις πολλών ασφαλιστικών ταμείων που είχαν χρεοκοπήσει (καπνεργατών, τροχιοδρομικών, κλπ.).

Η τότε διοίκηση του ΙΚΑ υπογράμμισε: «Πάνω στο τεράστιο αυτό έργο, που αθόρυβα επιτελεί το ΙΚΑ, στηρίζει και την αξίωση να έλθει αρωγό το κράτος με ετήσιες επιχορηγήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό και είναι ευτύχημα για τους ασφαλισμένους ότι το κράτος άρχισε να το ενισχύει οικονομικά».

Σοβαροί επιστήμονες, ειδικοί σε θέματα ασφαλιστικού, που πρόβλεψαν εγκαίρως και με ακρίβεια την έκταση και την οξύτητα του προβλήματος επισημαίνουν ότι από το σύστημα θα λείψουν 2 δις. Ευρώ το 2015, 2,5 δις. Ευρώ το 2016 και 3 δις. Ευρώ το 2017.

Τα ποσά είναι μεγάλα και το κράτος δεν έχει τη δυνατότητα να τα καλύψει.

Το δημοφιλές επιχείρημα να πληρώσουν οι επιχειρηματίες που συστηματικά εισφοροδιαφεύγουν ακούγεται δίκαιο και ριζοσπαστικό, ωστόσο η δομή της ελληνικής οικονομίας (το 90% των επιχειρήσεων είναι μικρές και μικρομεσαίες) το ακυρώνει στην πράξη.

Η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα έχει πληγεί βάναυσα και αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της.

Η βίαιη προλεταριοποίηση σε μεγάλο κομμάτι της μικρομεσαίας τάξης και καταστροφικές συνταγές λιτότητας την αποτέλειωσαν.

Ποια είναι η οριστική λύση στο ασφαλιστικό πρόβλημα, ώστε να σταματήσει το καθημερινό μαρτύριο των συνταξιούχων;

Ασφαλιστικό: Και όμως λύση υπάρχει

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ**

Μετά από 6 χρόνια και δέκα..... κάπι περικοπές συντάξεων (έχουμε χάσει πλέον το μέτρημα), επιμένουμε στην ίδια πολιτική η οποία με μαθηματική ακρίβεια και πάλι θα αποτύχει.

Και όμως, εναλλακτική λύση υπάρχει. Η λύση αυτή εφαρμόζεται ήδη σε μερικά κράτη με επιτυχία εδώ και 40 χρόνια.

Η διαφορά μεταξύ των 2 αυτών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων είναι ότι το υπάρχον Ελληνικό σύστημα βασίζεται στην αναδιανομή των εισφορών των ενεργών εργαζομένων στους συνταξιούχους, δηλαδή αυτοί που εργάζονται σήμερα πληρώνουν για αυτούς που είναι σήμερα συνταξιούχοι. Σε ένα κράτος βυθισμένο στην ύφεση όπου οι μισθοί (άρα και οι εισφορές) μειώνονται και με την ανεργία στο 25% (η οποία δεν πρόκειται να απορροφηθεί πριν από μία δεκαετία) το σύστημα αυτό δεν είναι δυνατόν να επιβιώσει.

Στην εναλλακτική μας πρόταση, καταργούμε το σύστημα της αναδιανομής και το αντικαθιστούμε με ένα σύστημα κεφαλαιοποίησης. Δηλαδή, ο κάθε εργαζόμενος αποταμιεύει χρήματα τα οποία θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για την προ-

σωπική του σύνταξη. Αυτό θα γίνεται με την εγγύηση του κράτους μέσω ασφαλιστικών εταιρειών, τραπεζών ή άλλων ιδρυμάτων. Το κράτος δεν θα έχει σε καμία περίπτωση τη διαχείριση των εισφορών, μόνο θα εγγυάται τις καταθέσεις. Ας δούμε ένα παράδειγμα με θεσμικό τρόπο υπολογισμού:

Έστω ότι ένας εργαζόμενος πληρώνει κάθε μήνα 300 € συνταξιοδοτικές εισφορές (150 € ο ίδιος και 150 € ο εργοδότης).

Η διάρκεια των εισφορών ορίζεται στα 35 χρόνια εργασίας, στο συγκεκριμένο εναλλακτικό πρόγραμμα δεν μας ενδιαφέρει πια σε τι ηλικία ο εργαζόμενος θα συνταξιοδοτηθεί, αλλά μόνο ότι εισφέρει για 35 χρόνια. Μετά το πέρας των 35 ετών, θα έχει εισφέρει από την τσέπη του 63.000 € και ο εργοδότης άλλα τόσα. Εάν αυτά τα χρήματα που κατατίθενται επιφέρουν ένα μέσο ανατοκίζόμενο επιτόκιο της τάξεως του 3% (πολλά ταμεία στο εξωτερικό επιτυγχάνουν πολύ υψηλότερα επιτόκια) τότε θα διαθέτει ένα ποσό της τάξεως των 252.000 € στο τέλος της 35ετίας. Με αυτό τον τρόπο θα έχει μια βασική σύνταξη 700 € το μήνα. Επειδή όμως το αρχικό ποσό των 252.000 € παραμένει δεσμευμένο για τον υπόλοιπο βίο (μειώνεται κάθε μήνα με 700

€) και αυτό συνεχίζει να τοκίζεται, ο συνταξιούχος θα εισπράττει και τους τόκους. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνουμε μία σύνταξη ύψους 1.330 ευρώ τον πρώτο συντάξιμο μήνα, η οποία θα μειώνεται κάθε μήνα 1,5 - 2 ευρώ με αποτέλεσμα η σύνταξη του τελευταίου μήνα σε ηλικία 90 ετών να είναι 700 ευρώ. Ουσιαστικά, βλέπουμε ότι με μία επένδυση των 150 ευρώ το μήνα ο εργαζόμενος θα λαμβάνει μία σεβαστή σύνταξη.

Εφόσον βέβαια κάποιος επιθυμεί να εργαστεί για μεγαλύτερη χρονική περίοδο, θα συνεχίσει να καταβάλλει τις εισφορές και αντίστοιχα θα αυξάνεται η σύνταξη του. Μπορεί επίσης να επιλέξει να αυξήσει τις εισφορές του για τον ίδιο σκοπό χωρίς όμως ο εργοδότης να είναι αναγκασμένος να εισφέρει και αυτός το επιπλέον ποσό.

Τίθεται βέβαια το ζήτημα της κοινωνικής αλληλεγγύης, δηλαδή συντάξεις αναπήρων, χρόνια ανέργων, χρεώσεως κα.

Στο παραπάνω παράδειγμα οι εισφορές κατατίθενται από τον εργαζόμενο και τον εργοδότη για 35 χρόνια και η εκταμίευση της σύνταξης είναι επίσης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Η υγεία σε διάλογο – Πρώτα ο άνθρωπος

Ένωσα την ανάγκη να προκαλέσω αυτόν τον διάλογο, με γνωστούς φίλους έμπειρους και προβληματισμένους, γύρω από τα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης.

Η ανάγκη αυτή μου γεννήθηκε αφού διάβασα την προδημοσίευση της δεύτερης σελίδας της εφημερίδας «Κοινωνική Καινοτομία» και μάλιστα τα «ΑΚΑΤΑΛΑΒΙΣΤΙΚΑ» που συμβαίνουν εδώ και χρόνια, σχεδόν παγκοσμίως, για την ασφάλιση των πολιτών.

Διερωτήθηκα λοιπόν, τι έχει ανάγκη να ασφαλίσει και να εξασφαλίσει ένας πολίτης;

Χωρίς περιστροφές ήρθε η απόλυτη σκέψη.

Ο πολίτης θέλει να ασφαλίσει την αντιμετώπιση των προβλημάτων που τυχόν έχει η υγεία του και να εξασφαλίσει μία καλή επιβίωση όταν πέραν της επιθυμίας του, δεν μπορεί να εργαστεί, δηλαδή όταν είναι άνεργος, ή όταν σπουδάζει και μάλιστα στην Ανώτατη εκπαίδευση και όταν λόγω ηλικίας δεν μπορεί να εργαστεί.

Για να καλυφτούν οι παραπάνω ανάγκες, δημιουργούνται απίστευτα περιπλοκές υπηρεσίες, εναλλασσόμενες αποφάσεις με νέα μέτρα, ίσως χιλιάδες μέτρα με, υπέρογκες δαπάνες διαχείρισης του προβλήματος.

Όλα γίνονται για ένα ιερό σκοπό. Την ασφάλιση του πολίτη, τις δαπάνες τις εισφέρει πάντα ο ίδιος ο πολίτης, είτε με τις εισφορές εκ της εργασίας του (άσχετα εάν λογιστικά καταβάλονται από τον ίδιο ή τον εργοδότη του) είτε με τους φόρους.

Πόσα όμως από αυτά τα χρήματα καταλήγουν στον ίδιο τον πολίτη; Και πόσα ξοδεύονται για τους διαχειριστές, τους μεσολαβητές, τους Διοικούντες, τους βιομηχάνους της υγείας και άλλους;

Επιτρέπεται να γνωρίζουμε;

Οι συντάξεις συνεχώς μειώνονται, η Ανώτατη εκπαίδευση στηρίζεται κυρίως στους γονείς και σε προσωπική εργασία, ο άνεργος δέχεται σαν επαίτης για λίγο διάστημα ελεημοσύνη (επιδόματα) για στοιχειώδη επιβίωση και η υγεία των πολιτών ολοένα γίνεται και πιο εμπορεύσιμη αντί να αντιμετωπίζεται προληπτικά με σοβαρότητα.

Πες μου, καλέ μου, γιατί όλα αυτά; Πες μου τι μπο-

ρεί να γίνει αύριο και να αγωνιστώ για να υπάρχει κάτι καλύτερο. Δεν μπορεί ο Άνθρωπος να ζει σε ένα τέτοιο περιβάλλον. Είναι εντελώς θλιβερό για τον κάθε άνθρωπο και για κάποιους ανθρώπους που αγωνίζονται πραγματικά μέσα σε αυτό το Σύστημα, μήπως και μπορέσουν κάτι να περάσει ο καθένας τους.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αγαπητέ μου φίλε οι διαπιστώσεις σου είναι σωστές αν και θα πρέπει να δεχτούμε ότι το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι το ίδιο έντονο σε όλους του πολίτες.

Μία μερίδα έχει την οικονομική άνεση και αντιμετωπίζει την ασφάλεια της και μάλιστα σε υψηλό ή ικανοποιητικό επίπεδο, άλλη μερίδα έχει πρόβλημα και μία άλλη μερίδα έχει μεγάλο πρόβλημα.

Επίσης διαφοροποιείται από κράτος σε κράτος. Θέλω να σου πω ότι ο άνθρωπος αντιμετωπίζεται εμπορικά και οι έχοντες και κατέχοντες είναι ικανοποιημένοι, ενώ οι υπόλοιποι αντιμετωπίζονται ως αδύναμοι, που πρέπει να βοηθηθούν και από αυτό το σημείο αρχίζουν τα προβλήματα.

Ο άνθρωπος, ως πολίτης, δεν πρέπει να είναι υποκείμενο βοήθειας, αλλά Σεβασμού.

Δεν πρέπει να δέχεται να ζει κάτω από την κάθε απόφαση συμπόνας, αλληλεγγύης, ελεημοσύνης που επινοούν οι αρμόδιοι που προγραμματίζουν.

Όλο το σύστημα πρέπει να υπακούει σε μερικές αρχές αξιοπρέπειας του ανθρώπου με επίκεντρο και πρωταγωνιστή το άτομο. Όπως:

1) Για την υγεία του ανθρώπου προέχει η προληπτική ιατρική, με πολύ σοβαρές και υποχρεωτικές εξετάσεις. Έτσι και οι ασθένειες, και οι θάνατοι και οι δαπάνες υγείας, θα περιοριστούν αισθητά εις βάρος αυτών που πλουτίζουν από τις αρρώστιες των πολιτών.

2) Η υγεία δεν είναι υπόθεση των εργαζομένων και των εισφορών τους, αλλά του κάθε ανθρώπου.

3) Κάθε πολίτης είναι διαχειριστής των δικών του εισφορών. Οι εισφορές του σε έντοκο εγγυημένο από το κράτος, λογαριασμό ανάλογης τράπεζας, δημιουργούν μία καρτέλα όπου φαίνονται και οι προσωπικές του δα-

πάνες υγείας.

Τις δαπάνες που είναι πάνω από τις εισφορές καλύπτει το κράτος. Τις εισφορές που είναι πάνω από τις δαπάνες εισπράττει το κράτος σε ειδικό κοινωνικό λογαριασμό, ο οποίος αν χρειαστεί συμπληρώνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να καλύψει τις ελλειμματικές καρτέλες των πολιτών.

Έτσι ο Κεντρικός Διαχειριστικός λογαριασμός του κράτους συνδέεται με την καρτέλα υγείας του κάθε πολίτη.

4) Ο ασφαλισμένος διαλέγει και πληρώνει από τα έσοδα της καρτέλας του, την κλινική, τον γιατρό ή το νοσοκομείο, τα οποία πρέπει να έχουν αναρτημένο τιμολόγιο για όλες τις υπηρεσίες που παρέχουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα υπάρχουν και ιδιώτες γιατροί και κλινικές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο πολίτης έχει τα χρήματα των εισφορών του στην τσέπη του (καρτέλα) και εάν δεν τον καλύπτει η καρτέλα, τον καλύπτει το κράτος.

Αυτός αποφασίζει και όλοι οι κρατικοί ή ιδιωτικοί φορείς θα προσπαθούν να του προσφέρουν καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες.

Πάνω σε αυτές τις πρακτικές και με κέντρο τον άνθρωπο, πρέπει να δημιουργηθεί ένα νέο σύστημα υγείας, το οποίο θα κρίνει και θα προσέχει ο κάθε άνθρωπος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και πώς μπορεί να γίνει αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Επιβάλλεται να το επιβάλουμε είτε στο μυαλό των πολιτικών εκπροσώπων ή με νέους εκπροσώπους.

Και θα τονίσω ότι μπορεί να επιβληθεί εύκολα γιατί ωφελούνται όλοι οι τίμια και ηθικά σκεπτόμενοι, είτε είναι απλοί πολίτες, είτε πολιτικοί, είτε επιχειρηματίες.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ: Νομίζω ότι πρέπει να ακούσουμε και άλλους φίλους, για να μας πουν τις απόψεις τους και σύντομα να καταγράψουμε μαζί τους ένα λειτουργικά ολοκληρωμένο σύστημα υγείας, βασισμένο στην πλήρη κάλυψη του κάθε πολίτη.

ΘΕΣΕΙΣ

ΕΝΑΣ ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΤΙΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Οι κανόνες με τους οποίους λειτουργεί το Παγκόσμιο Χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι το όπλο των δυνατών για να κυριαρχούν. Αυτό το ίδιο όπλο, τους ίδιους κανόνες, ας το πάρουν οι πολίτες στα χέρια τους, διεκδικώντας το, για να ισορροπήσουν την κυριαρχία των δυνατών. Ας απαιτήσουμε λοιπόν, οι εργαζόμενοι να λαμβάνουν ένα ενιαίο μισθό μέσα στον οποίο θα περιλαμβάνεται η αποζημίωση της εργασίας τους και οι εισφορές για υγεία και σύνταξη.

Έτσι για να μπορεί ο κάθε εργοδότης να λειτουργεί, πρέπει να έχει ΜΙΣΘΟΔΟΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑ και όχι μόνο Ασφαλιστική Ενημερότητα όπως σήμερα.

Τότε ο εργοδότης θα πρέπει να έχει πληρώσει μισθούς και εισφορές για να μπορεί να λειτουργεί.

Εάν δεν μπορεί να πληρώσει τους μισθούς, να υπάρχει η δυνατότητα να διαπραγματευτεί ρύθμιση του μισθού με τον εργαζόμενο, με την προϋπόθεση πληρωμής των εισφορών.

Μόνο έτσι ισχυροποιείται η θέση του κάθε εργαζομένου, γιατί εάν δεν συμφωνήσει ρύθμιση των μισθών του και καταβολή των εισφορών του, ο εργοδότης δεν μπορεί να λειτουργεί χωρίς ΜΙΣΘΟΔΟΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑ.

Ο μισθός, η εισφορά για την υγεία, και η εισφορά για την σύνταξη κατατίθενται σε έντοκους ξεχωριστούς τραπεζικούς λογαριασμούς, των οποίων ιδιοκτήτης είναι ο εργαζόμενος, εγγυητής το Κράτος και ο τρόπος διαχείρισης των λογαριασμών αυτών, αποτελεί ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα, βασισμένο σε υγιείς και ισότιμες σχέσεις, το οποίο περιγράφουμε σε επόμενη σελίδα.

υπολογισμένη για 30 ακόμη χρόνια. Δηλαδή, εάν κάποιος αρχίσει να εισφέρει εργαζόμενος από τα 25 του χρόνια, τότε θα βγει στην σύνταξη στα 60 με το προαναφερόμενο ποσό που θα εισπράττει μέχρι τα 90 του χρόνια. Όμως, επειδή το σύνθημα προσδόκιμο ζωής είναι μικρότερο, εάν υποθέσουμε ότι κάποιος απεβίωσε στα 80, ουσιαστικά θα παραμείνει ανείσπρακτη μία σύνταξη 10 ετών η οποία δε θα χρησιμοποιηθεί από τον δικαιούχο και τους κληρονόμους του αλλά θα διοχετευθεί σε ένα κρατικό κοινωνικό λογαριασμό για την κοινωνική πολιτική όπως συντάξεις χηρείας, αναπηρίας, ανεργίας, υπερήλικων άνω των 90 ετών, κλπ.

Ο κοινωνικός λογαριασμός του Κράτους, εάν είναι ελλειμματικός τότε έρχεται το Κράτος να καλύψει το έλλειμμα. Τέλος, παραμένει το θέμα των παρόντων συνταξιούχων. Όπως είπαμε και παραπάνω, οι σημερινοί συνταξιούχοι χρηματοδοτούνται με τις εισφορές των σημερινών εργαζομένων. Γι' αυτό το λόγο, στη μεταβατική περίοδο από την στιγμή που οι νεώτεροι και μελλοντικοί εργαζόμενοι εισφέρουν μόνο για την δική τους σύνταξη, θα δημιουργηθεί ένα σύστημα στο οποίο οι εισφορές δεν χρησιμοποιούνται εξ' ολοκλήρου για την απομείωση αλλά μόνο ένα ποσοστό τους, της τάξεως 50% αρχικά και αυξανόμενο κατά 2,5% ανά έτος έτσι ώστε σε βάθος 20ετίας να εφαρμοστεί πλήρως το παραπάνω σύστημα. Όμως, η χρηματοδότηση αυτή δεν είναι επαρκής και θα χρειαστεί να χρησιμοποιηθούν τα υπάρχοντα αποθεματικά και να αξιοποιηθεί η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων στο έπακρο.

Με αυτόν τον τρόπο, πρώτον όλοι θα γνωρίζουν και θα μπορούν να υπολογίσουν εξ' αρχής τη σύνταξη τους, δεύτερον θα μπορούν να ορίζουν το ύψος αυτής και τρίτον δεν θα υπάρχει πια εισφοροδιαφυγή (παράνομη εργασία) καθώς όσα χρήματα εκταμιεύει ο κάθε εργαζόμενος θα γυρνούν αποκλειστικά στον ίδιο και σε κανέναν άλλο.

Εν κατακλείδι, προτείνουμε ένα σύστημα, απλό και αποτελεσματικό προς όφελος όλων, στο οποίο το κράτος έχει ελάχιστη αλλά αποτελεσματική διαχειριστική εμπλοκή. Σε αυτή τη φάση δεν θα μιλήσουμε ακόμη για την τεράστια θετική επίπτωση που θα έχει το σύστημα στην ευρύτερη οικονομία (ίσως και να αναπτύξουμε αυτό το κομμάτι σε ένα επόμενο άρθρο).

ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Οι φόροι και η διάθεσή τους πρέπει να ικανοποιούν το Δημόσιο αίσθημα και να γνωρίζει κάθε φορολογούμενος στο εκκαθαριστικό του, που πήγαν οι φόροι που πλήρωσε και μέσω του INTERNET τι συγκεκριμένες δαπάνες κάλυψαν.

Οι φόροι εισπράττονται από το Κράτος, τις Περιφέρειες, τους Δήμους και διακρίνονται στην Άμεση Φορολογία που είναι εμφανής και επιβάλλεται συνήθως από τη Νομοθετική Αρχή του Κράτους και στην ΕΜΜΕΣΗ φορολογία, η οποία υπάρχει μέσα στην τιμή του προϊόντος και πρέπει πλέον να γίνει εμφανής και να αναγράφεται ξεχωριστά σε κάθε συσκευασία.

Οι φόροι, από ποιους πολίτες ή φορείς εισπράττονται και ποιο σκοπό καλύπτουν πρέπει να είναι ξεκάθαροι και πάγιοι και μόνο το ύψος αυτών μπορεί να τροποποιηθεί από την Νομοθετική Αρχή, η οποία μπορεί να επιβάλει έκτακτη φορολογία, λόγω ειδικών συνθηκών, αλλά μόνο προσωρινά.

Αφορολόγητο δεν υπάρχει.

Απαλλαγή φόρων μπορεί να αποφασίζει η Νομοθετική Αρχή είτε για μικρά εισοδήματα, είτε για δημιουργούς και παραγωγούς νέων προϊόντων, είτε για επανεπένδυση κερδών στην ίδια περιοχή, είτε για κέρδη που διανέμονται σε εργαζομένους, ή ομάδες πολιτών με ειδικές ανάγκες.

Άμεση φορολογία - προτάσεις

Α. Φορολογία για συντάξεις

Η φορολογία του συνόλου της κοινωνίας για συντάξεις καταργείται και επιτρέπεται μόνο, κατόπιν απόφασης ειδικών κοινωνικών επιτροπών, όταν υπάρχουν συγκεκριμένα ελλείμματα κάλυψης συντάξεων, ξεχωριστά σε Δήμους, Περιφέρειες, Κράτος.

Αντί φορολογίας ή αυξημένων εισφορών, για τους νέους εργαζομένους, οι συντάξεις τους θα καλύπτονται από μία μικρή μηνιαία εισφορά, των ιδίων, η οποία θα κατατίθεται σε δεσμευμένο Τραπεζικό προσωπικό λογαριασμό, εγγυημένο από το Κράτος,

Όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο Κοινωνική Ασφάλιση, είναι ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα στο οποίο ο κάθε εργαζόμενος, μπορεί να τριπλασιάζει το τελικό ποσό που κατάθεσε για σύνταξη, με τον τόκο της Τράπεζας (ελάχιστο επιτόκιο 3%).

Στο μεσοδιάστημα (25-30 χρόνια) οι υπάρχοντες συνταξιούχοι και οι παλαιότεροι εργαζόμενοι που δεν είναι δυνατόν να τους καλύψει ολοκληρωτικά το νέο συνταξιοδοτικό σύστημα, καλύπτουν τις δαπάνες των συντάξεων τους, από διάφορες πηγές όπως:

Α) Εισφορές των ιδίων των παλαιότερων εργαζομένων.

Β) Αποθεματικό των Ταμείων τους (τα οποία με το νέο σύστημα δεν χρειάζονται)

Γ) Εξόφληση υποχρεώσεων του Κράτους προς τα Ταμεία και επιστροφή σε αυτά κάθε ποσού ή περιουσίας, που υπάρξαζε από τα Ταμεία για άλλους σκοπούς.

Τα επιστρεφόμενα από το δημόσιο χρήματα δεν προέρχονται από φορολογία αλλά από εκποίηση κρατικού πλούτου.

Β. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΚΑΛΥΨΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι Κρατικές, Περιφερειακές και Δημοτικές υπηρεσίες εξυπηρετούν το σύνολο της κοινωνίας και οι εργαζόμενοι τους εργάζονται για το σκοπό αυτό.

Είναι λοιπόν φυσικό, τους μισθούς τους, να πληρώνει το σύνολο της κοινωνίας και μάλιστα αναλογικά ως προς το βαθμό όχλησης απασχόλησης των υπηρεσιών αυτών, από άτομα ή επιχειρήσεις.

Ένας γενικός και ελάχιστος φόρος αναλογικά επί των εσόδων, μισθωτών και επιχειρήσεων, μπορεί να καλύπτει τους μισθούς και τις δαπάνες λειτουργίας όλων των υπηρεσιών. Δεν μπορεί ωστόσο, να υπερβαίνει το 5% των εσόδων από κάθε πηγή.

Ο φόρος αυτός, γεννά και την αμφίδρομη σχέση πολιτών και παρεχόμενων υπηρεσιών, και δίνει εύκολα τη δυνατότητα υπολογισμού των δαπανών των υπηρεσιών, με αποτέλεσμα ο στοχευμένος αυτός φόρος να μπορεί να μειωθεί σε ένα οργανωμένο και αποτελεσματικό κράτος ή να αυξηθεί σε ένα σπάταλο κράτος.

Οι αυξομειώσεις του φόρου αυτού μπορεί να γίνονται ανά Δήμο, Περιφέρεια και Κράτος ξεχωριστά μετά από αιτιολογική αλλά υποχρεωτική έκθεση κοινωνικών επιτροπών σε όλα τα επίπεδα.

Ο φόρος αυτός δεν μπορεί να διατεθεί για άλλους σκοπούς και καταβάλλεται αυτόματα με κάθε πράξη και εκκαθαρίζεται ετησίως.

Γ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ

Το Κράτος σε όλους τους πολίτες του υποχρεούται να παρέχει:

1) Επαρκείς και ασφαλείς για την υγεία πάγιες εγκαταστάσεις και εξοπλισμό, όπως Ιατρεία - Κέντρα Υγείας - Νοσοκομεία.

Οι δαπάνες κατασκευής τους επιστρέφονται στο Κράτος σε βάθος χρόνου από τα έσοδα λειτουργίας τους.

Οι μονάδες υγείας λειτουργούν αυτόνομα με τιμολόγιο των υπηρεσιών της η κάθε μία. Η διαχείρισή τους γίνεται από Διοίκηση στην οποία συμμετέχει η Περιφέρεια ή ο Δήμος αλλά κυρίως το προσωπικό τους.

Τα έσοδά τους εισπράττονται από κάθε πολίτη, ο οποίος διαθέτει ατομική καρτέλα, στην οποία καταγράφονται οι εισφορές του, που έχουν κατατεθεί σε έντοκο δεσμευμένο και εγγυημένο από το κράτος Τραπεζικό Λογαριασμό, από τον οποίο πληρώνει ο καθένας τις δαπάνες υγείας του.

Το κράτος καλύπτει τις ελλειμματικές καρτέλες (όταν οι δαπάνες υγείας είναι μεγαλύτερες των εισφορών) και εισπράττει τις πλεονασματικές καρτέλες μετά θάνατον (όταν οι εισφορές είναι μεγαλύτερες των δαπανών υγείας).

2) Λεπτομερής και υποχρεωτική αλλά δωρεάν περιοδική προληπτική ιατρική με ενήμερο βιβλιόριο, η οποία θα μειώσει ασθένειες, θανάτους και δαπάνες υγείας.

3) Κάλυψη δαπανών υγείας για χρόνιες ασθένειες.

Η κάλυψη των δαπανών αυτών θα προέρχεται κυρίως:

1) Από φόρους ρύπανσης της ατμόσφαιρας, νερών και εδάφους σε αυτούς που προξενούν την ρύπανση.

2) Από φόρους σε τυποποιημένα προϊόντα, τα οποία περιέχουν ουσίες που βλάπτουν την υγεία.

3) Από αποζημιώσεις του Κράτους ή των Κατασκευαστών για κακοτεχνίες που γίνονται αιτία ατυχημάτων.

4) Από μακρόχρονους χαμηλότοκους δανεισμούς του Κράτους για κατασκευές υποδομών υγείας που αποσβένονται από τα ίδια τα ιδρύματα.

Δ) ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ - ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Οι πάσης φύσεως επιχειρήσεις χρειάζονται για να αναπτυχθούν ένα ανάλογο κοινωνικό επίπεδο μόρφωσης - πολιτισμού και ασφάλειας.

Είναι λογικό λοιπόν να εισφέρουν για τις κοινωνικές δαπάνες που αφορούν τους κλάδους αυτούς, που σημαίνει ότι θα φορολογούνται για τους σκοπούς αυτούς τα κέρδη τους κατά 15%, ποσοστό που θα εξαρτάται από τις αποφάσεις της εκάστοτε εκλεγμένης Νομοθετικής Αρχής του Κράτους και θα αφορά όμοια όλο το Κράτος.

Ε) ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.

Για την υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας ενός Κράτους, αλλά και για την περιβαλλοντική προστασία της ίδιας της κρατικής περιουσίας, πρέπει να επιβάλλεται ένας φόρος επί των εσόδων που προέρχονται από εκμετάλλευση ακινήτων (όπως ενοικιάσεις κ.λπ.), μόνο για τους σκοπούς αυτούς, τον οποίο καθορίζει η εκάστοτε εκλεγμένη Νομοθετική Αρχή του Κράτους για όλη την Κρατική Επικράτεια.

ΣΤ) ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΩΝ

Για να εξασφαλίσουν όλοι οι πολίτες ένα ανεκτό βιοτικό επίπεδο και μία αντισταθμιστική συμπαράσταση, όπου οι άνισες υπηρεσίες κυρίως του Κράτους αλλά και Περιφερειών και Δήμων, προσφέρουν περισσότερα σε γεωγραφικά τμήματα της Επικράτειας ή σε ομάδες της κοινωνίας, το Κράτος ή οι Περιφέρειες και οι Δήμοι πρέπει να εξασφαλίσουν τις ανισότητες και να εξασφαλίζουν ανεκτό βιοτικό επίπεδο όλων των πολιτών με έμμεσους φόρους σε είδη πολυτελείας (μεγαλύτεροι φόροι) και μη αναγκαία είδη (μετρίτεροι φόροι) τους οποίους διαθέτουν αποκλειστικά για τους σκοπούς αυτούς.

Οι παραπάνω φόροι μπορεί να επιβάλλονται και από το Κράτος, αλλά και από Περιφέρειες ή Δήμους ανάλογα με τις συνθήκες της κάθε περιοχής.

Οι φόροι αυτοί καταβάλλονται και αποδίδονται άμεσα.

Ζ) ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.

Για να αναπτυχθεί μία κοινωνία και μάλιστα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις της, εκτός από τις κοινωνικές υποδομές τις οποίες αναλύσαμε σε άλλα κεφάλαια, απαιτούνται και τεχνικές υποδομές κατασκευών, επικοινωνιών, πληροφόρησης, κλπ.

Αυτές οι υποδομές θα αποτελέσουν το κίνητρο ανάπτυξης και αύξησης του πλούτου των κοινωνιών συνολικά και όχι μόνο των ολιγών.

Τις δαπάνες λοιπόν αυτές είναι λογικό να τις αναλάβουν κυρίως οι ίδιες οι επιχειρήσεις καταβάλλοντας τους παρακάτω φόρους:

1) Το ΦΠΑ με συντελεστές που ορίζει η εκάστοτε Νομοθετική Αρχή.

2) Φόρο επί κεφαλαίων στάσιμων που δεν επενδύονται για μεγάλο χρονικό διάστημα.

3) Φόρο σε κάθε μορφή χρηματοπιστωτικής συναλλαγής.

4) Φόρο επί των μερισμάτων (εισοδημάτων) που έχουν οι επιχειρηματίες ως άτομα από τις επιχειρήσεις τους.

Τυχόν δάνεια για την κάλυψη δαπανών κατασκευής υποδομών Ανάπτυξης θα καλύπτονται από τους φόρους αυτούς.

Δαπάνες υποδομής είναι και οι επιδοτήσεις που δίνει για παραγωγικούς σκοπούς το Κράτος.

Ο ΦΠΑ εισπράττεται και αποδίδεται ΑΜΕΣΑ.

Έμμεση φορολογία

Η φορολογία σε είδη μαζικής κοινωνικής καταναλώσεως που είναι απαραίτητα για την εξασφάλιση μιας ανεκτής επιβιώσεως, καταργείται.

Έμμεσοι φόροι επιβαρύνουν μόνο προϊόντα πολυτελείας και τα αναγκαία για την επιβίωση, και

μόνο για το σκοπό υποστήριξης ασθενέστερων ομάδων πολιτών και αντισταθμιστική συμπαράσταση σε μειονεκτούντες από την άνιση μεταχείριση από το Κράτος, Περιφέρεια ή Δήμους.

Τα προϊόντα και η φορολόγησή τους μπορούν

να καθορίζονται από τη Νομοθετική Αρχή του Κράτους αλλά και να συμπληρώνονται από τις Περιφέρειες και Δήμους σύμφωνα με τις τοπικές ιδιαιτερότητες.

Πως ήλθαν τα πάνω - κάτω

Του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΜΠΗΤΡΟΥ**

ΠΡΙΝ από το 1974 η Ελλάδα διέθετε την πλέον ταχύρρυθμα αναπτυσσόμενη οικονομία της Ευρώπης. Χωρίς αμφιβολία ήταν η Τίγρης της Ευρώπης. Ως τέτοια πέτυχε: Υψηλότετη οικονομική ανάπτυξη ($\approx 7\%$ 1954-1973). Ζηλευτή σταθερότητα τιμών ($\leq 2,5\%$). Θεαματική συρρίκνωση της ανεργίας ($\leq 2,5\%$). Ισοζύγιο πληρωμών σε διαχειρίσιμη ισορροπία. Βελτίωση και επέκταση των κοινωνικών υπηρεσιών. Ελάχιστο δημόσιο χρέος ($\leq 12,5\%$ του ΑΕΠ το 1974).

Μετά το 1974 η κατάσταση άρχισε να χειροτερεύει, στην αρχή συγκρατημένα και στη συνέχεια γρήγορα. Κατά την περίοδο 1974-2008: Η οικονομική ανάπτυξη έπεσε στο ένα τρίτο ($\approx 2,4\%$). Ο πληθωρισμός ήταν από 2πλάσιος μέχρι 4πλάσιος του μέσου ευρωπαϊκού. Η ανεργία την περίοδο 1980-2000 υπερδιπλασιάστηκε ($\approx 6\%$), ενώ τη δεκαετία του 2000 σχεδόν τετραπλασιάστηκε ($\approx 9\%$).

Τα ελλείμματα στο ισοζύγιο πληρωμών έγιναν εκρηκτικά και συγκρατήθηκαν μόνο χάρη στην τεράστια βοήθεια από την Ε.Ε.

Τα δημόσια ελλείμματα ανέβασαν το δημόσιο χρέος σε αυτοτροφοδοτούμενο ύψος ($\approx 125\%$ του ΑΕΠ το 2008).

Οπότε, τελικά, από το 2009 περιήλαθαμε υπό την οικονομική κηδεμονία των πιστωτών μας. Γι' αυτό, κατά την

άποψή μου, το πισωγύρισμα μετά το 1974 οφείλεται, κατά κύριο λόγο, αν όχι αποκλειστικά, σε τρεις ομάδες άλλων παραγόντων. Η πρώτη και η πλέον σημαντική έχει να κάνει με την αντιαναπτυξιακή στροφή που πήραν οι θεσμοί του κράτους μετά τη θέσπιση του Συντάγματος του 1975. Η δεύτερη σχετίζεται με τις ανεξέλεγκτες δυσπλασίες που αναπτύχθηκαν στον χώρο της δημόσιας διοίκησης και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα λόγω του πλειοδοτικού κομματικού ανταγωνισμού και, τέλος, η τρίτη ομάδα αρνητικών παραγόντων ηγάζει από τις οικονομικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν. Για επιβεβαίωση, επικαλούμαι τους ακόλουθους τεκμηριωμένους συλλογισμούς.

Μετά το 1974, το επιχειρηματικό περιβάλλον άλλαξε άρδην. Από τη μια μεριά, το Σύνταγμα του 1975, οι εθνικοποιήσεις μεγάλων επιχειρήσεων και οι ρυθμίσεις μιας οιοει κεντρικά διευθυνόμενης οικονομίας που εισήγαγε η Ν.Δ. ως κυβέρνηση, και από την άλλη, με τις δεσμεύσεις για την εγκατάσταση σοσιαλισμού «τρίτου δρόμου» και τις άλλες διακηρύξεις του Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ, ως αξιωματικής αντιπολίτευσης, το κράτος έγινε από ανταγωνιστικό έως και εχθρικό προς την επιχειρηματικότητα. Επιπλέον, η Δημοκρατία, τύποις και ουσία, υποκαταστάθηκε από την κομματοκρατία. Η δημοσιονομική πολιτική προσανατολίστηκε κυρίως στη δημόσια

κατανάλωση σε βάρος των επενδύσεων σε υποδομές. Οι συνολικές και οι ιδιωτικές επενδύσεις ως ποσοστό στο ΑΕΠ μπηγαν σε μακροχρόνια πτωτική τάση. Οι ξένες επιχειρήσεις άρχισαν να εγκαταλείπουν την Ελλάδα και οι ελληνικές επιχειρήσεις να φεύγουν και να εγκαθίστανται σε γειτονικές χώρες. Με άλλα λόγια, μετά το 1974, όλοι οι θεσμικοί παράγοντες και οι μακροοικονομικές πολιτικές που πριν ευνοούσαν την οικονομική ανάπτυξη αντιστράφηκαν, ενώ η δημόσια διοίκηση και οι διαρθρωτικές πολιτικές που λειτουργούσαν ανέκαθεν επιβραδυντικά ενισχύθηκαν, χωρίς περρίσκεψη. Μάλιστα, δεδομένου ότι μετά το 1984 προστέθηκε στους αρνητικούς παράγοντες και ο βαθμιαίος δασμολογι-

κός αποφλισμός έναντι των χωρών της Ε.Ε., η καθίζηση της οικονομικής ανάπτυξης έγινε μονόδρομος. Με εξαίρεση τους κλάδους της ναυτιλίας και του τουρισμού, όπου οι επιχειρηματίες εκ του αντικειμένου τους έπρεπε να παλέψουν στις διεθνείς αγορές για να κερδίσουν ζωτικό χώρο, οι φιλοδοξίες, τα σχέδια και το πεδίο δράσης της ελληνικής επιχειρηματικότητας περιορίστηκαν στο μικρό μέγεθος των αγορών της ελληνικής οικονομίας. Το πρότυπο ανάπτυξης που υιοθετήσαμε εξέθρεψε διαχρονικά μια κλειστοφοβική επιχειρηματικότητα, με αμυντικό προσανατολισμό και με βαθιές εξαρτήσεις από το πολιτικό σύστημα μέσω του κρατικοποιημένου τραπεζικού συστήματος.

Ποτέ δεν καθιερώθηκαν αναπτυξιακά πρότυπα που βασίζονταν στις εξαγωγές και στη διεθνή ανταγωνιστικότητα. Αυτό που θα είχε συμβεί είναι ότι η ελληνική επιχειρηματικότητα θα είχε αποκτήσει εξωστρεφή προσανατολισμό και οι επιδόσεις των ελληνικών επιχειρήσεων δεν θα περιορίζονταν από το μικρό μέγεθος των ελληνικών αγορών. Τότε το πρότυπο που θα είχε επικρατήσει θα ήταν αυτό της ανοιχτής και ανταγωνιστικής οικονομίας και κανένας πρωθυπουργός ή πολιτικό κόμμα δεν θα διενόειτο να το διαταράξει με ασυλλόγιστες επιλογές τρεις δεκαετίες αργότερα. Αλλά δυστυχώς επικράτησαν οι ιδέες και οι προτάσεις των υποστηρικτών της κεντρικά διευθυνόμενης κοινωνίας και οικονομίας, οπότε η επιχειρηματικότητα υποτάχθηκε στους κυβερνητικούς στόχους και χειρισμούς.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ “ΧΡΕΟΣ”

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Ν. ΙΣΤΟΡΙΑ 14-06-2011

ΤΡΙΤΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

ΙΣΤΟΡΙΑ

Η Ελλάδα των δανείων...

Δάνεια και χρέη: η Ιστορία

1824

Το 1ο ΔΑΝΕΙΟ

Χορηγήθηκαν

800.000 λίρες

Πήραμε στο χέρι μόνο

308.000!

(και εφόδια αξίας 11.900 λιρών...)

ΠΟΙΟΣ
ΤΑ ΖΗΤΗΣΕ
Γιάργος
Κουντουριώτης

ΧΩΡΑ ΔΑΝΕΙΣΤΟΥ ΑΙΤΕΙΑ
ΑΠΠΑ: Ενίσχυση του στέλεχος
ΕΠΥΨΗΣ: «Επί της γης και
των φθαρτών κτημάτων
του έθνους!»

1843

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ

Αφού απέμειναν μόνο
14 εκατ. γαλλικά φράγκα
από τα 60, η Ελλάδα οδηγή-
θηκε και πάλι σε χρεοκοπία!

ΟΙ ΑΓΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣ ΕΣΤΗΡΙΑΚ ΜΑΤ.

1825

Το 2ο ΔΑΝΕΙΟ

Χορηγήθηκαν

2.000.000
λίρες

Πήραμε στο χέρι μόνο

1.100.000

529.000 ΛΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ
ΔΑΝΕΙΟ + ΤΟΚΟΙ, ΜΕΣΙΤΙΚΑ Κ.ΛΠ.

1879 - 1893

9 ΔΑΝΕΙΑ

Χορηγήθηκαν

643.000.000
χρυσά φράγκα

Επιστρέφθηκαν μόνο

463.000.000!

Τα 8 από τα 9 δάνεια τα ζήτησε ο Τρικούπης

1827

Η ΠΡΩΤΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ

Λόγω αδυναμίας καταβολής των τοκαρεολογίων

1833

Το 3ο ΔΑΝΕΙΟ

Χορηγήθηκαν

60.000.000
γαλλικά φράγκα

Κρατήθηκαν 33.000.000 από αυτά
για αποπληρωμή δανείων
Η Τουρκία πήρε 12.500.000

Ο Όθων στο Ναύπλιο, πίνακας του Peter von Hess. Μεταξύ των Ελλήνων που έχουν συγκεντρωθεί για να τον υποδεχθούν διακρίνονται με ημίμυλο, στο κέντρο αριστερά, ο Επικεφαλής Τρικούπης και ο Αλέξανδρος Μουρακαράδας. Το παιδί, δεξιά, λέγεται ότι είναι ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ο μετέπειτα μεγάλος αντίπαλος του Τρικούπη.

Ο ερχομός του Όθωνα [μερική φωτογραφία αριστερά] το 1833, άνοιξε την πόρτα στους προστάτες της επαχθιά, που προσέφεραν το δάνειο των 60 εκατ. γαλλικών φράγγων.

1893

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Χαρίλαος Τρικούπης

«Δυστυχώς επιωχεύσαμεν»

«Οι πασάδες παίρνουνε προς ευμερίαν του λαού». Σύμφωνα με τον συντάκτη της εφημερίδας, που εκδόθηκε τη γαλιόγραφία, ο Τρικούπης και ο Δηλιγιάννης παίζουν σκακι και ο νικητής θα λάβει την εξουσία. Ο Τρικούπης φαίνεται να κερδίζει και οι πασάδες τον δημοσιογράφο, που έχουν τη μορφή κυνtraφών γάμπη, καθώς και το Στέμμα είναι πασάκι και ήρμισι! ακόμη και ο πίνακας πάνω από το κεφάλι του εικονίζει μια ευραία ακαθάρεια. Ο Δηλιγιάννης κάνει, οι πασάδες αυτόν πειναλέο και λιπασσάμενο σκάκι, οι δημοσιογράφοι της αντιπάλωσης, φινάζουν αγριεμένοι, περιμένοντας να έρθουν στην εξουσία για να κορρασουν και αυτοί, σύμφωνα πάντα με τον συντάκτη της εφημερίδας, ενώ ο πίνακας πίσω του εικονίζει ένα πλκαύμενο σε φουρουνισμένη θάλασσα. Νέος Αριστοφάνης, αρ. 138, 10 Δεκεμβρίου 1888

«Το τρικούπειον κοιλάμενος». Ο Τρικούπης και ο Δηλιγιάννης, πλασαίμενοι από υποεργαίους και βουλευτές, παίζουν για το ποιος θα πάρει τη σκάμπη, σύμβολο εν προκειμένω της εξουσίας, κα. θα διώδη τον άλλον. Νέος Αριστοφάνης, αρ. 139, 27 Δεκεμβρίου 1888

ΑΦΙΕΡΩΜΑ “ΧΡΕΟΣ”

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Ν. ΙΣΤΟΡΙΑ 14-06-2011

... ΝΕΟΥ 2011

... και των χρεοκοπιών

ΙΣΤΟΡΙΑ 3

επαναλαμβάνεται

1897

ΤΟ... ΔΝΤ λέγεται Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος

Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία, Γερμανία, Ιταλία και Αυστρία

ΤΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΕΙ Ο ΔΟΕ
Άλας, Πετρέλαιο, Σπίριτα, Παιγνιόχαρτα, Σιγαρόχαρτα και Σμύριδα!

ΝΕΟ ΔΑΝΕΙΟ

Εγκρίθηκε

170.000.000 φράγκα

που εδωθήσαν σε αποζημιώσεις για την Τούρκια, μετά την απειρωτική ήρα στον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο.

Ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης, ο οποίος κέρδισε τις εκλογές του 1895, συνέληξε το νέο δάνειο

ΤΟ... ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΟΥ 1932

Όλοι εναντίον Βενιζέλου, με φόντο την οικονομική κρίση, στις εκλογές της 25ης Σεπτεμβρίου

Κόμμα Φιλελευθέρων
33,42%
(από 31,63% το 1928)

Ο Βενιζέλος αυξάνει το ποσοστό του και παίρνει ο ίδιος 20.000 σπιτιούς στην Πειραιά

Αντιβενιζελικοί
35,39%
(από 33,03% το 1928)

Παναγής Τσαλδάρης Είχε πάντα «άα» στις προόδους του Βενιζέλου για οικονομική καβέρνηση, χαρακτηριζόντάς την ως «εγκληματική ανωμαλία»

1932

ΣΤΑΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στο Συμβούλιο της Κοινωνίας των Εθνών

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ

Η δραχμή ήταν συνδεδεμένη με τη λίρα Αγγλίας. Το 1931 το Λονδίνο αποφάσισε να αποδεσμεύσει τη λίρα από τον χρυσό και ο Βενιζέλος, που δεν ακολουσθήσε, επέβαλλε την αναγκαστική κυκλοφορία του εθνικού νομίσματος

Η σύγκρουση του Βενιζέλου με τον Κωνσταντίνο (πριγκιπά) είχε ως αποτέλεσμα να υποκόπτεται ο βασιλιάς την προσπάθεια του πρωθυπουργού και να καθυσπείρασε πολλές επιχειρηματιών δολαριών!

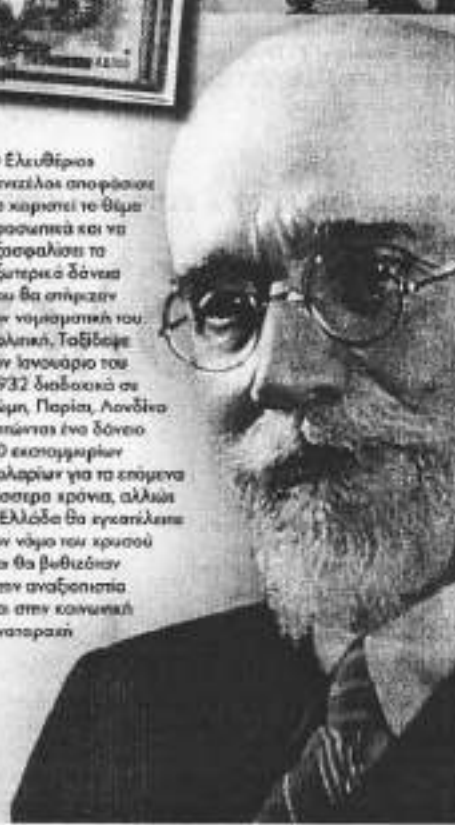

Η οικονομική κατάσταση πυροδότησε σειρά απεργιακών κινητοποιήσεων

Όσο το 1931 τίποτα δεν προμήνιζε τη κλονισφόρα αρνητικών γεγονόσεων που θα ακολουθούσε. Η Ελλάδα είχε τρία συνεχιζόμενα ελλεισοσμητικούς προϋπολογισμούς, όμως το εξωτερικό της χρέος είχε διακοπεί από δάνειο που είχε συνάψει η κυβέρνηση Βενιζέλου κυρίως στο Σπ της Αγγλίας

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος αποφάσισε να κερήσει το θέμα προσωπικά και να εξασφαλίσει το εξωτερικό δάνειο που θα σπέρει την νομισματική του πολιτική. Ταξίδεψε τον Ιανουάριο του 1932 διαδοκικά σε Ρώμη, Παρίσι, Λονδίνο ζητώντας ένα δάνειο 50 εκατομμυρίων δολαρίων για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, αλλά η Ελλάδα θα εγκατέλειπε τον νόμο των χρυσού και θα βυθιζόταν στην αναξοπιστία και στην κοινωνική αναταραχή

Αλέξανδρος Ζαΐμς Ως πρόεδρος συνιουσε τις επαφές των πολιτικών αρχηγών για στήριξη της υπό τον Π. Τσαλδάρη κυβέρνησης

ΑΦΙΕΡΩΜΑ "ΧΡΕΟΣ"

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΕΑ 02-10-2011

14 ΤΑ ΝΕΑ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ 1-2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Η ιστορία του χρέους από το 1974

Πώς επηρεάστηκε η μαύρη τρύπα της οικονομίας σε κάθε περίοδο διακυβέρνησης

ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗ ΑΔΑΟΥ

Η πορεία των δημοσιονομικών μεγεθών δεν είναι διαχρονικά ομοιόμορφα, όπως δεν είναι ομοιόμορφη η δημοσιονομική και η γενικότερη οικονομική πολιτική που εφάρμοσε το κράτος από τα δύο μεγάλα κόμματα τα οποία κατά κύριο λόγο άσκησαν την εξουσία από τη Μεταπολίτευση και μετά. Έκαιμε περιόδους άφθυνας δημοσιονομικών ανισορροπιών

(1986-87, 1994-2003) αλλά και περιόδους κατά τις οποίες διακροτούνται εκρηκτικές καταστάσεις (1988-89, 2008-09). Πάντως, ένα δεκαετημέριό της συνολικής εικόνας είναι η υπέρβαση των εσόδων κατά 5% του ΑΕΠ, κατά μέσο όρο, σε σύγκριση με τις δαπάνες.

Ο Σάραντ Αδάου είναι καθηγητής Οικονομικών στο Γόνυα Πανεπιστήμιο

ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΔΙΑΔΟΧΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

που ακολούθησαν (1989) και τον σπαρακτικό δύο κυβερνήσεων συνασπισμού (Γ. Τζαβντάκης και Ε. Ζαλοκώτι), έγινε προσπάθεια μείωσης των ελλειμμάτων και συγκράτησης του χρέους σε κλίμα διακομματικής συναίνεσης. Οι κυβερνήσεις αυτές δεν μακροπρόθεσσαν και έτσι στα τέλη της δεκαετίας του 1980 το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας αποκτά διαστάσεις διαρκώς τετακτού προβλήματος, με τα ελλείμματα να κινούνται στο περίπου 15% του ΑΕΠ και το δημόσιο χρέος να ξεπερνάει το 100% του ΑΕΠ.

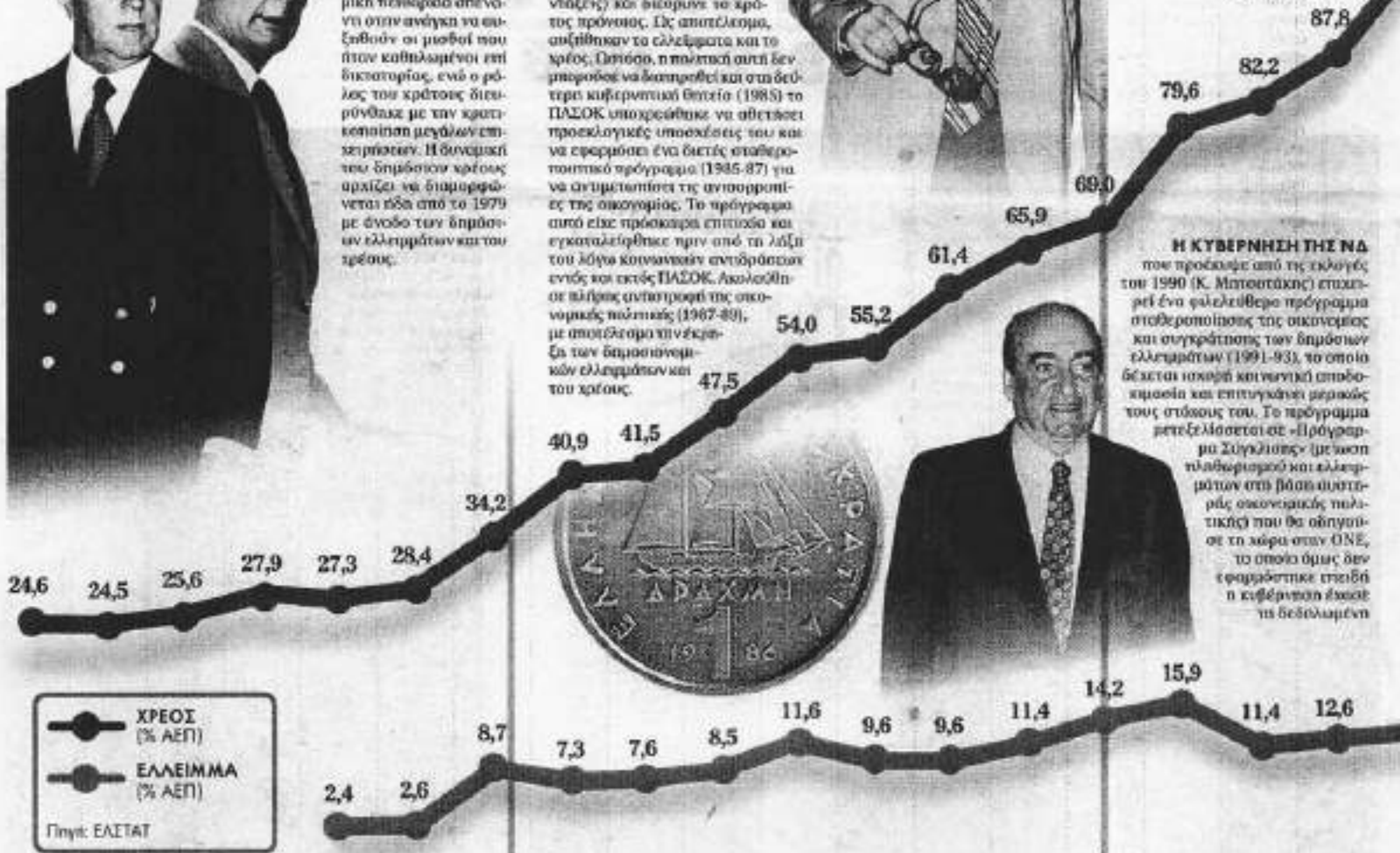

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1974-81 οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας (Κ. Καραμανλής - Γ. Ράλλης) επέδειξαν κλιμακωτά δημοσιονομική πειθαρχία σπένοντα στην ανάγκη να επιζητηθούν οι μισθοί που ήταν καθυλαμένοι επί δικτατορίας, ενώ ο ρόλος του κράτους διεκρινόταν με την κρατικοποίηση μεγάλων επιχειρήσεων. Η δυναμική του δημόσιου χρέους αρχίζει να διαμορφώνεται ήδη από το 1979 με όνοδο των δημόσιων ελλειμμάτων και του χρέους.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1981, το ΠΑΣΟΚ (Α. Παπανδρέου), ησπείσθησε προσκαλώντας του υποψηφίους και με ευρήματα κεντροαριστερά, αύξησε τις δημόσιες δαπάνες (μισθοί, συντάξεις) και διέκρινε το κράτος πρόνοιας. Σε αποτέλεσμα, αυξήθηκαν τα ελλείμματα και το χρέος. Οπόσο, η πολιτική αυτή δεν μπορούσε να διατηρηθεί και στα δεύτερα κυβερνητικά θεατή (1985) το ΠΑΣΟΚ υποχρεώθηκε να αθετήσει προσκαλογικές υποσχέσεις του και να εφαρμόσει ένα διετές σταθεροποιητικό πρόγραμμα (1985-87) για να αντιμετωπίσει τις ανισορροπίες της οικονομίας. Το πρόγραμμα αυτό είχε πρόσκορα επίταξη και εγκαταλείφθηκε την από τη λήξη του λόγω κοινωνικών αντιδράσεων εντός και εκτός ΠΑΣΟΚ. Ακολούθησε πλήρης αποτροπή της οικονομικής πολιτικής (1987-89), με αποτέλεσμα την έκρηξη των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και του χρέους.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΔ που προέκυψε από τις εκλογές του 1990 (Κ. Μησποτάκης) επικρατεί ένα φιλελεύθερο πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας και συγκράτησης των δημόσιων ελλειμμάτων (1991-93), το οποίο θέσεται ισχυρή κοινωνική αποδοκμασία και επιτυγχάνει μερικούς τους στόχους του. Το πρόγραμμα μετεξελίσσεται σε «Πρόγραμμα Σχολιάσης» (με κοπή πληθωρισμού και ελλειμμάτων στη βάση αυστηρών οικονομικών πολιτικών) που θα οδηγούσε τη χώρα στην ΟΝΕ, το οποίο όμως δεν εφαρμόστηκε επειδή η κυβέρνηση έλασε τη δεδομένη

● ΧΡΕΟΣ (% ΑΕΠ)
● ΕΛΛΕΙΜΜΑ (% ΑΕΠ)
Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

1η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ 1974 ■ Γεωργίου Καραμανλή
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1981 ■ Γεωργίου Ράλλη

2η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1981 ■ Ανδρέα Παπανδρέου
ΙΟΥΝΙΟΣ 1989

3η ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 1989
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1996

ΑΦΙΕΡΩΜΑ “ΧΡΕΟΣ”

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΕΑ 02-10-2011

ΑΧΟ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΤΑ ΝΕΑ 15

ΤΟ ΠΑΣΟΚ που ανέλαβε την εξουσία το 2009 (Γ. Παπανδρέου) υποχρεώθηκε μηροσίτα στο αδιέξοδο γα προσφέρει στον Ευρωπαϊκό Μικρο-μερό Στόχο για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης της οικονομίας, αναλαμβάνοντας εκτετατές και συγκεκριμένες δεσμεύσεις με στόχο τη σταθεροποίηση των δημοσιονομικών μεγεθών. Η κυβέρνηση αναγκάζεται να αναθεωρήσει τη συνολική πολιτική που ακολουθήθηκε στο μεγαλύτερο μέρος της μεταπολιτευτικής περιόδου. Το 2010, παρά τις κοβουσέρες, επιτεύχθηκε σημαντική μείωση

του δημοσιονομικού ελλείμματος, η οποία πρέπει να συνεχιστεί το 2011 με στόχο τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων το 2012. Έτσι, θα μπόρσει να επισταθεί η περιτολή του δημοσίου χρέους.

Η δημιουργία πρωτογενών δημοσιονομικών πλεονασμάτων είναι κρίσιμη τα επόμενα χρόνια, εάν εξορθολογηθούν οι δημόσιες δαπάνες και βελτιωθεί ο φοροεπιπρακτικός μηχανισμός, δεδομένου ότι τη δεκαετία 1994-2004 επιστεύθησαν πρωτογενή δημοσιονομικά πλεονήματα που έφτασαν το 5% του ΑΕΠ.

ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1993

επανερχεται το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία (Α. Παπανδρέου), αποδεκάρει το πλάνος τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και εφαρμόζει ένα αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σόλκλωσης (1983-96) διατηρώντας τη φιλοσοφία του προηγούμενου. Το χρέος άρχισε να σταθεροποιείται και τα ελλείμματα να περιορίζονται. Η ευρωπαϊκή κατεύθυνση του ΠΑΣΟΚ παγιώθηκε το 1996 με την εκλογή του Κ. Σημίτη στην αρχηγία του κόμματος.

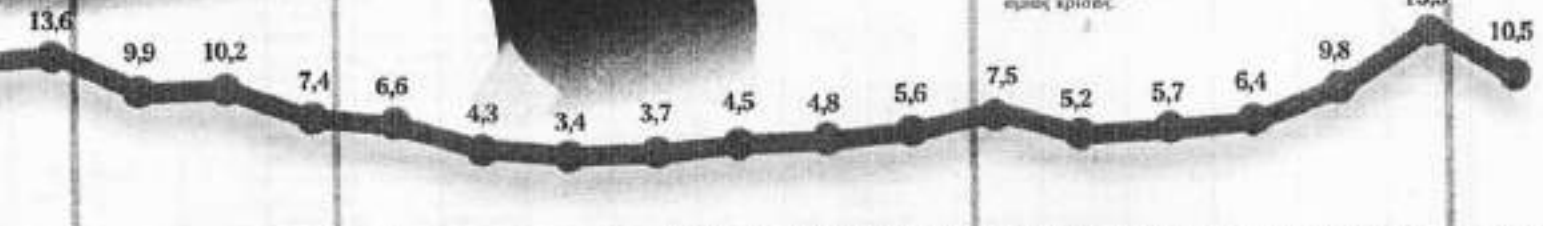
ΤΟ 1996 ΤΟ ΠΑΣΟΚ

κερδίζει τις εκλογές (Κ. Σημίτης) και εφαρμόζει ένα φιλόδοξο Πρόγραμμα Σόλκλωσης. Η πιστή εφαρμογή του προέδωσε αξιοπιστία στην άσκηση της πολιτικής, ηνώθηκε την αβεβαιότητα και διασφάλισε ένα σταθερό πλαίσιο ανάπτυξης. Επιτεύχθηκε, έτσι, η μείωση των ελλειμμάτων και του πληθωρισμού και η χώρα εντάχθηκε στην ΟΝΕ. Στο δεύτερο τετραετία του ΠΑΣΟΚ (2000-04) συνεχίζεται η σταθεροποίηση της οικονομίας, αποκτακάνεται το δημόσιο χρέος, αλλά τα ελλείμματα εμφανίζουν μικρή τάση ανάστροφου.

ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 2004

τη δικαιοκέρνωση της χώρας αναλαμβάνει η ΝΔ (Κ. Καραμανλής). Κατά τη διάρκεια της πρώτης θητείας (2004-07) δεν αλλάζει ουσιαστικά η δημοσιονομική τάση της χώρας. Η αύξηση του δημοσιονομικού ελλείμματος το 2004 κατά 2% οφείλεται κυρίως στην αναθεώρηση του τρόπου καταγραφής των δημοσιονομικών στοιχείων (-απογραφή). Παύσει, κατά τη δεύτερη περίοδο διακυβέρνησης της ΝΔ (2007-09) διαπιστώνεται αβυσσώδης άνοδος του δημοσιονομικού ελλείμματος (2008, 2009) που οφείλεται κυρίως στην αύξηση των δημόσιων δαπανών. Οι εξλιξεις αυτές πυροδότησαν την έκρηξη του δημόσιου χρέους από το 2009 και μετά, με αποτέλεσμα την αδυναμία δανεισμού της χώρας από τις ζώνες αγοράς (2010) σε συνθήκες παγκόσμιας κρίσης.

1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010

ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ
 ■ Οικουμενική
 ■ Κ. Κηλασιτάκης

4η ΠΕΡΙΟΔΟΣ
 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1996-
 ΜΑΡΤΙΟΣ 2004

ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ
 ■ Ανδρέα Παπανδρέου
 ■ Κώστα Σημίτη

5η ΠΕΡΙΟΔΟΣ
 ΜΑΡΤΙΟΣ 2004-
 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
 Κώστα Καραμανλή

Προσωπία στοιχεία

A14+

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΤΟ ΒΗΜΑ, Κινητό 13 Δευτέρι

Ρεπορτάζ Γ. Β. ΜΑΛΟΥΧΟΣ

ΑΝ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙ κανείς την Κατοχή, στη διάρκεια της οποίας η χώρα υποχρεώθηκε για υπέρτατους λόγους σε παύση πληρωμών, έχουν περάσει 77 χρόνια από την τελευταία φορά που η λέξη «χρεοκοπία» ακούστηκε στην Ελλάδα τόσο πολύ όσο αυτές τις ημέρες. Ήταν η χρονιά της τελευταίας από τις τέσσερις ελ-

ληθικές πτωχευτικές των ετών 1827, 1843, 1893 και 1932. Πτωχευτικές που οφείλονταν στην αδυναμία της χώρας να εξυπηρετήσει έναν υπέρμετρο και πανάκριβο εξωτερικό δανεισμό και λύνονταν με ακόμη μεγαλύτερο και επαχθέστερο δανεισμό δημιουργώντας έναν φαύλο κύκλο που έσπασε μόλις στα μέσα της δεκαετίας του 1960. Και που είχαν σχεδόν πάντα μια έρμηση ή άμεση σχέση με την εθνική κυ-

ριαρχία, όπως προς γενική έκπληξη ανέφερε ημερών στο Υπουργικό Συμβούλιο ο προδυναστευικός κ. Γ. Παπανδρέου. Γιατί, όχι μόνο επειδή σε πτώχευση δεν μπορεί να σωθείσει εξωτερική πολιτική, όπως διεκρίνεται μετά ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης κ. Θόδωρος Παγλιτσάς, αλλά επειδή ιστορικά οι περισσότερο πτωχευτικές συναρτάθηκαν με την εθνική ολοκλήρωση.

■ Από τη χρεοκοπία του 1827, προτού γεννηθεί ακόμη το ελληνικό κράτος, στο «δυστυχώς επιτυχέστερο» του Τρικούπη το 1893 και στην οικονομική κατάρρευση του 1932

Οι τέσσερις ελληνικές πτωχεύσεις

1827: Τα δάνεια που δεν έφτασαν ποτέ

Ο αγώνας του 1821 υπήρξε μια καταλυτική επικρασία για τις αγγλικές τράπεζες. Ενώ δάνεισαν τους επαναστάτες με ονομαστικά δάνεια συνολικού ύψους 2.800.000 λιρών της εποχής, τελικά μόνο το 20% του ποσού έφτασε στον ακόνο του. Επί η πρώτη πτώχευση έγραψε καρτέρα και από τη δημιουργία του ελληνικού κράτους καθώς το 1827 δηλώνεται αδυναμία εξυπηρέτησης των δανείων αφού δεν είχαν καν επιστραφεί. Η πτώχευση ίσως συνδέεται ακόμη και με τη Ναυμαχία του Νησοπέλου που έλασε την ίδια χρονιά έπειτα από μια αιματηρή επιδρομή των Μεγάλων Δυνάμεων, που έτσι διέκοσαν την ελληνική επανάσταση οδηγώντας τελικά στη δημιουργία κράτους, από το οποίο και θα μπορούσαν κάποτε να επιστρέψουν.

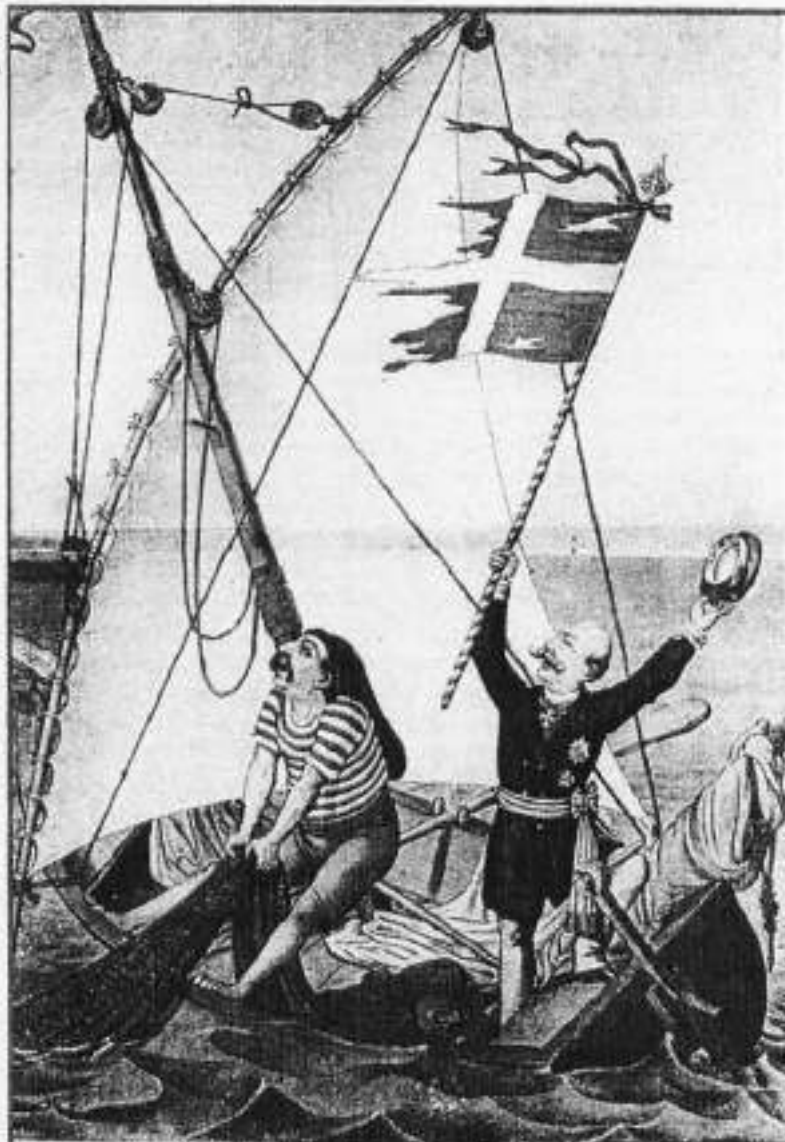
1843: Εξαγοράζοντας την Αττική με δάνειο

Και πράγμα επισημάν. Εισάγουν μάλιστα τόσο πολύ που το 1843 οδήγησαν στη δεύτερη πτώχευση. Αφού το Λονδίνο και το Παρίσι πρώτα αρνήθηκαν να δανείσουν τον βασιλιά επειδή φοβόταν τον Κολοβόλη, ο οποίος για να κάνει το κράτος να λειτουργήσει έβγαλε χρήματα από την προσοκοπή του περιουσίας και εξέδωσε τα πρώτα αόλυτα ελληνικά χαρτονομίσματα, στη συνέχεια δάνεισαν τον Όθωνα με 60 εκατ. φράγκα, από τα οποία τα 33 εκατ. πήγαν αμέσως για την αποπληρωμή των «δανείων της ανεξαρτησίας». Και τα υπόλοιπα. Οπότε χάθηκε ο Άγγλος Αρχιλόγος της Διεύθυνσης των Ελλήνων (Αγγλικός Ζητήματος, Αθήνα, 1937). Ετήσιον «12,5 εκατομμύρια δολάρια την εξαγορά από μέρος της Τουρκίας των στρατιών Αττικής, Πελοποννήσου και μέρους της Θεσσαλίας και 7,5 εκατομμύρια δολάρια την αντήρηση των βασιρικών στρατιών». Οι Μεγάλες Δυνάμεις άλλαξαν σπαστικά τον χάρτη, η Ελλάδα αγόρασε, η Οθωμανική Αυτοκρατορία πουλούσε και οι διεθνείς τραπεζίτες ήταν ενταχισμένοι...

Από το 1893 στο 1898: Όλα τόσο γνώριμα

Για μεγάλο διάστημα επικράτησε ο εσπερινός δανεισμός και ο εξωτερικός υποχρέωτος οδήγησε, μόλις που από το 1879 έλασε μια διεθνή επιτροπή οργάνωσης αλληλεγγύης του ποσού ετήσιου 585,4 εκατ. φράγκα και να παύσει για πρώτη φορά από πληρωμές (αλλά όχι έρμησης του Χαρίλαου Τρικούπη).

Τα χρήματα ήταν και πάλι χρησιμοποιήσιμα για εξυπηρέτηση των δανείων, ήταν επενδυμένα σε μια ανάπτυξη υποδομών προπορευμένων για τη χώρα, ενώ διάφορες δράσεις «εθνικής αποστασιαστικής»

Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΑΠΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΔΑΝΕΙΟΥ

Επιλογογραφία από τον «Νέο Αριστοτέλη» εκκινεί τον Χαρίλαο Τρικούπη σε αναζήτηση αναπόδραστη νέου δανείου προς ανακούφιση της πτώχευσης, την οποία τελικά αναγκάστηκε να ανακουφίσει το 1893

αγωγίας και άλλων επιχειρήσεων Θεσσαλίας ή χρηματοδότηση του «Κρητικού Ζητήματος» και προμήθεια πολεμικού υλικού, απεργούν το μεγαλύτερο μέρος των βασιρικών - από οτιδήποτε έφτασε στη χώρα, καθώς το 35% απολογίζεται ότι δεν έφτασε ποτέ... Επί ο δανεισμός είναι τόσο επαχθής που η πτώχευση είναι αναπόφευκτη. Και όχι μόνο ο εξωτερικός, από τη μέση του 1868 η Εθνική Τράπεζα βρισκόταν σε οδυνηρή σύγκρουση με την κυβέρνηση για το θέμα της χρηματοδότησης του

κρητικού ζητήματος, καθώς οι όροι δανεισμού που προτίθεντο να κερδοσκοπώσονται απορρίχθηκαν από το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας - τη δραματική σύγκρουση εξιστορεί αναλυτικά ο Νίκος Σ. Πασιανός στο βιβλίο του «Διπλωμάτιο δάνειο» (εκδόσεις ΜΕΤ, Αθήνα, 1995).

Τη δεκαετία του 1880 η Ελλάδα είχε επισημάνει τον μεγάλο οικονομικό της με προγράμματα δημοσίων επενδύσεων που υπερέβαιναν κατά πολύ τις δυνατότητες της. Κερδοσκοπία ήταν αναπόφευκτη δόση με σκοπό την αποκατάσταση της οικονομικής οδύνης που οφείλονταν στο Παισιότικο Αθήνων - Πελοποννήσου και ενός εθνικού φιλόδοξου οδικού δικτύου. Η χώρα άρχισε να κινείται ισχυρά, αλλά την πιο ακατάλληλη στιγμή περνά σε λήθος χρεώ: από τον Τρικούπη της ανάστασης στον Δηλιγιάννη του φαύλου διαπραγματευτικού εθνικού επισημάνει τον μεγάλο οικονομικό και ο πάλι επαχθής εξωτερικός καταναλωτικός δανεισμός που συμβάλλει σε οτιδήποτε στη δημιουργία μιας ηρωικής ιστορίας σε γυάλινα

πύλα. Δυστυχώς όλα μοιάζουν τόσο γνώριμα...

Επί το 1897 η χώρα κινείται για έπισημάνει πόλεμο. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι Τούρκοι φέρνουν περίπου έξι από τη Λαμία και οι Μεγάλες Δυνάμεις τους αναγκάζουν την πορεία. Την επομένη του «Ασφακίου πολέμου», χωρίς να υπάρχει «επισημάνει» πτώχευση, οι δυνάμεις εγκαθίστανται στην Οικονομική Έκταξη στη χώρα. Η πρώτη κοπή στην Ελλάδα, μεταξύ άλλων, και 4 εκατ. λίρες ως πολιτικές αποζημιώσεις.

1932: Η ήττα του '22 και το κρεπ του '29

Τον Μάρτιο του 1910 εισάγονται νέα δάνεια για νέα έργα. Ο νόμος περί «Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου» που πρέπει να ελεγχθεί από έξι διεθνείς παραβόλους για πρώτη φορά το 1920 με την έκδοση 600 εκατ. λίρες που αποκαλύπτονται από άλλα 300 εκατ. το 1921 και από άλλα 550 εκατ. το 1922 - ήταν όλα για τις ανάγκες του πολέμου. Πέρα από την ήττα όμως στη Μικρά Ασία, η επώδυνη έχρη απορροφεί με το Α' Αυτοκρατορικό δάνειο που επιβάλλεται από τον υποστράτη Οικονομικών Π. Πρωτοπατσώση, ο οποίος κόβει στη μέση τα χρηματοοικονομικά, κοπάζει τον έπισημάνει στην οικονομία και αναπλάθει το άλλο με τίτλους εσωτερικού δανείου (από τους οποίους την Ελλάδα από μια άλλη επείγουσα πώληση στη δεκαετία του 1960 και ο Σπύρος Μαρκοβίτης με το «κόμμο των πρώην μετελλίων» και την εισαγωγή της «νέας» δραχμής της σημερινολογίας). Στην αποκοπή της πτώχευσης το '22 συμβάλλει και το δάνειο από την αλληλεγγύη Κοινωνίας των Εθνών για τους πρόσφυγες.

Μπορεί η ήττα του '22 να μη φέρνει πτώχευση, αλλά οι ανάγκες αναδιοργάνωσης του στρατού και επιβίωσης των πρόσφυγων οδήγησαν σε νέο υπερβολικό εξωτερικό δανεισμό καθώς στην Ελλάδα κινείται δεν υπήρχαν. Το κρεπ του δανεισμού περνάει σε το κρεπ του 1929, όταν το διαλύθηκε η βίση διεθνούς έπισημάνει. Τελικά, τον Μάρτιο του 1931, λίγο πριν από την τελευταία πτώχευση του 1932, οφείλονταν την εισηγημένη έκταση προπληρωματικού του υποστράτη Οικονομικών καθηγητή Βασιλειάδη, η Ελλάδα χρεώσεται στο εξωτερικό 2,868,1 εκατ. χρεώσεται φράγκα. Η πτώχευση είναι και πάλι μορφή...

Ο τελικός δανειστικός όλυθος τον προπληρωματικό χρεώσεται της Ελλάδος έγινε από τον Σπύρο Μαρκοβίτη στα 1952-53. Η δημοκρατική ανάπτυξη και η σταθερή αναδιοργάνωση διεκρίνεται της πρώτης ουσιαστικής Κομμουνιστική εμφάνιση οριστικά το έπισημάνει οικονομικό και οι τελικές πληρωμές ουσιαστικά των δανείων ολοκληρώσεται τον 1967. Και τότε ο πρώτος στατιστικός, αν και με άλλα πολλά πιο ταπεινά...

ΑΦΙΕΡΩΜΑ "ΧΡΕΩΣ - ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ"
ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: ΒΗΜΑ 13/12/2009

Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να ξανακερδίσουμε σύντομα την οικονομική ανεξαρτησία μας

Οι ανεπτυγμένες οικονομικά κοινωνίες με το δόγμα «ΠΛΟΥΣΙΟΙ λίγοι ΙΔΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΑ ΚΡΑΤΗ» κατάφεραν κατάρρευση των φορολογικών εσόδων των κρατών, σε αύξηση των μεγάλων επιχειρηματικών κερδών.

Παράλληλα το κράτος διαθέτει αστρονομικά κονδύλια για την διάσωση των τραπεζών (χωρίς εθνικοποίησή τους), καλώντας τον μεγάλο όγκο των μη προνομιούχων να πληρώσει τον λογαριασμό, καθιερώνοντας ένα καινούργιο δόγμα «ιδιωτικοποίησης των κερδών και κοινωνικοποίησης των ζημιών».

Με αυτά τα δόγματα, η φοροδιαφυγή βολεύεται και γενικεύεται παντού, όπως:

1) Στις πολυεθνικές, α) με υπερτιμολογήσεις μεταξύ αλυσίδας εταιρειών του ίδιου ομίλου (transfer pricing), β) offshore εταιρείες με αναγνωρισμένους διακρατικά φορολογικούς παραδείσους, γ) διαδοχικές συναλλαγές μέσα στην Ε.Ε., οι οποίες τελικά δεν πληρώνουν ΦΠΑ (Carousel), δ) μη απόδοση παρακρατηθέντων φόρων.

2) Εκτεταμένη απόκρυψη εισοδημάτων (εργολάβων, οικοδόμων, μηχανικών, κλπ. ελεύθερων επαγγελματιών).

3) Εμφάνιση μείωσης κερδών ή ζημιών (με εικονικά τιμολόγια κλπ., παραποίηση του Ζ των ταμειακών, μη έκδοση αποδείξεων, υποτίμηση αξίας αποθηκών, παρασμπόριο μεταξύ κρατών κλπ.).

4) Λαθρεμπόριο (υγρά καύσιμα, τσιγάρα, μπάρ και κέντρα διασκέδασης, διακίνηση εμπορευμάτων με πλαστά παραστατικά, κλπ.

Όλα τα παραπάνω σε συνδυασμό με τις μίζες στις κρατικές δραστηριότητες (το διακεκριμένο αμερικάνικο ινστιτούτο μελετών Brookings Institution εκτιμά ότι το ελληνικό κράτος χάνει κάθε χρόνο 20 δις €, δηλαδή το 8% του ΑΕΠ της χώρας-στοιχεία 2010) υποχρεώνουν τα κράτη να δημιουργούν τεράστια χρέη που πληρώνουν οι πολίτες. Επιβάλλεται οι πολίτες να αγωνισθούν για να επιβιώ-

σουν, κερδίζοντας τον αγώνα κατά του κακού.

Να απαιτούμε Δημόσιο Λογιστικό Έλεγχο και «Σεισάχθεια». Αυτό σημαίνει ότι κάθε χώρα οφειλέτης ανοίγει τον φάκελο δημοσίου χρέους, ώστε να μάθουν τόσο οι πολίτες της, όσο και η διεθνής κοινή γνώμη ποιοι την δάνεισαν, τι και για ποιο σκοπό. Που πήγαν τα κονδύλια αυτά, τι συμβάσεις υπεγράφησαν, ποιοι ωφελήθηκαν, κλπ. Έτσι θα τεκμηριώνεται ποιο τμήμα του χρέους πήγε πράγματι εφ' ωφελεία της κοινωνίας και ποιο τμήμα της αναίτια σπαταλήθηκε

και ο λαός νομιμοποιείται να ζητήσει την μη πληρωμή του από αυτόν.

Είναι καιρός να συγκροτήσουν οι κοινωνίες θεσμικά την δική τους «τρίκα» που θα ελέγξει τους πιστωτές και τους ελεγκτές του. Δεν αρκεί η κοινωνία να εκτονώνεται μόνο με θέματα δημοκρατικού εφρησυχασμού (όπως η νομιμοποίηση της κάνναβης, η μπούργκα, οι κάμερες στους δρόμους, οι συμπεριφορές, κλπ.).

Η αγανάκτηση θα ξεσπάσει, μόνο που είναι άοπλη, χωρίς την γνώση των μηχανισμών που την προκάλεσαν και χωρίς πολιτικό υπόβαθρο.

Οι λύσεις, να γυρίσουμε την πλάτη στο σύστημα, να καταργηθεί το χρέος, να πάρουμε στην κατοχή μας τις τράπεζες, να υποτάξουμε το σύστημα, είναι γνωστές και οι γνώσεις των ανθρώπων για οικονομία δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτε από τους διαχειριστές του συστήματος.

Δεν έχουμε λοιπόν να κάνουμε τόσο με μια δραστηριοποίηση «τεχνικού» και οικονομικού χαρακτήρα, όσο με έναν πολιτικό και κοινωνικό αγώνα.

Οι κρατούντες θα τον χλευάζουν, ότι διεκδικούν οι πολίτες το ανέμφικτο.

Είναι όμως καιρός να θυμηθούμε την προτροπή του Ζαν Πολ Σαρτρ «Μην ντραπέιτε να ζητήσετε το φεγγάρι».

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΚΕΨΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Θεσμικό συμβουλευτικό σώμα της «Εκκλησίας των Εθελοντών» του Κράτους.

Κοινή συνεδρία της «Δημογεροντίας» και της «Εκκλησίας των Εθελοντών» αποτελεί το Σώμα της «Γερουσίας» του Κράτους, η οποία μπορεί να αναπέμψει σχέδια νόμου ή Νόμους, αιτιολογημένα προς επανέγκρισή τους από την απόλυτη πλειοψηφία της Νομοθετικής Βουλής.

Τα ίδια τα πολιτικά κόμματα ως βασικοί θεσμικοί φορείς, επιβάλλεται να καταστούν οι ναοί των δημοκρατικών διαδικασιών, στους οποίους οι πολίτες ανεπηρέαστα θα προτείνουν και θα εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους και αυτοί οι θεσμοί μπορεί να αποδεκτούν ενδεικτικά τα εξής:

1) Οι υποψήφιοι αντιπρόσωποι δεν περιορίζονται αριθμητικά και υποδεικνύονται από το 5% των ψήφων των μελών ενός κόμματος, σε προκριματικές εκλογές.

2) Το 33% των μελών όλων των κομμάτων της Νομοθετικής βουλής μπορεί να στερήσει το δικαίωμα συμμετοχής ενός υποψηφίου.

3) Τα μέλη των κομμάτων μπορούν να προτείνουν τρεις υποψήφιους αλλά υποχρεωτικά ψηφίζουν τέσσερις, στις προκριματικές εκλογές (διότι για τον τέταρτο δεν θα έχουν δέσμευση).

4) Εκλεγμένοι βουλευτές αποπέμπονται εάν συνυπογράψουν από την περιφέρειά τους διπλάσιος αριθμός πολιτών από τον αριθμό ψήφων που έλαβαν.

5) Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν θετή πραγματική προύπηρεσία στο επάγγελμά τους και να μην έχουν καταδικασθεί ή εκκρεμούν δίκες για βαριά πλημμελήματα ή κακουργήματα.

6) Οι υποψήφιοι καταθέτουν σε αρμόδια επιτροπή το βιογραφικό και όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία, εμφανή ή αφανή, ως και των προσώπων α' βαθμού συγγένειας, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι μέλη Κρατικών Επιχειρήσεων ή Κρατικής εμβέλειας ΜΜΕ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392, E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr

FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 28310 23392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για το σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση, όπως στον παρακάτω πίνακα.

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
2. ΚΡΑΤΟΣ: ΙΣΟΤΙΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΤΙΜΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΠΟΛΙΤΗ - ΑΠΟΖΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
3. ΑΓΟΡΑ: ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ: ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΕ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ: ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ (ΜΙΖΕΣ) - ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΑ ΟΦΕΛΗ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: ΞΕΝΑ ΑΡΘΡΑ
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ: ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ: ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ και αναρτείται στο ΙΝΤΕΡΝΕΤ στην ιστοσελίδα www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναδημοσιεύεται ολόκληρη η έντυπη εφημερίδα.

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο «σταντ» πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπαράς» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για τη συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας.

Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ: 750 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ:..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.446,48 € - ΛΟΙΠΑ:.....

2. ΕΣΟΔΑ ΚΟΥΜΠΑΡΑ:.....

3. Εισφορές εκτός από τους κουμπαράδες δεν γίνονται δεκτές.

4. Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, Τηλ 28310 35042, Φαξ 28310 23392.

Υπεύθυνος κ. Δημήτρης Ηλιάκης, τηλ. 6974 322338 και email: demeliakis@gmail.com

Σ Υ Λ Λ Ε Κ Τ Ι Κ Ο Τ Ε Υ Χ Ο Σ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΚΕΨΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Εφ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ τεύχος 2 της 31 Μαρτίου 2016

ΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΚΑΝΟΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ

1. Κρατικός φορέας ασφαλίσει, υποχρεωτικά, τις δαπάνες που προκαθορίζονται για την επόμενη παραγωγή. Ιδιωτικός φορέας ασφαλίσει, προαιρετικά, την προσδοκώμενη διαφορά της αξίας της τρέχουσας παραγωγής από την προηγούμενη.

2. Οι επιδοτήσεις θα έχουν χαρακτήρα αναπτυξιακό και όχι θεραπευτικό.

3. Όλα τα παραγόμενα προϊόντα και τα υποπροϊόντα αυτών, τιμολογούνται. Το αφορολόγητο όριο καθορίζει η εκάστοτε Νομοθετική Αρχή. Έτσι οι παραγωγοί τιμολογούν πραγματικά τους εμπόρους για να μην αισχροκερδούν εις βάρος τους.

4. Αναγνωρίζονται στον παραγωγό ως δαπάνη, τα πάσης φύσεως έξοδα της παραγωγής.

5. Δεν επιτρέπεται η κατάτμηση αγρών ή βοσκοτόπων. Η αγορά κληρονομικών δικαιωμάτων επί αγρών, και γειτνιαζόντων αγρών δανειοδοτείται και επιδοτείται ως πάγιο.

6. Όλοι οι μη χρησιμοποιούμενοι επί 10ετία αγροί και βοσκότοποι (ιδιοκτησίας Κράτους ή Δήμων ή Ιδιωτών κλπ) αποδίδονται υποχρεωτικά για χρήση, σε επαγγελματίες γεωργούς ή κτηνοτρόφους με τις νόμιμες προβλεπόμενες διαδικασίες.

7. Υποχρεωτική λειτουργία σε κάθε Περιφέρεια Τράπεζας Σπόρων.

8. Η διακίνηση πάσης φύσεως κρεάτων, ψαριών γίνεται μόνο εάν έχουν τυλιχτεί με επικολούμενη διαφανή μεμβράνη, πάνω στην οποία αναγράφονται όλα τα στοιχεία προέλευσης, πιστοποίησης και εμπορίας όπως επίσης και σε όλα τα γεωργικά προϊόντα.

9. Τη δυνατότητα, γεωργών και κτηνοτρόφων να διατηρούν σε ιδιαίτερο χώρο της οικίας τους, αφορολόγητο εκθετήριο και παρασκευαστήριο ιδιοκατασκευασμάτων.

10. Σε κάθε πρωτεύουσα αντιπεριφέρειας, να υπάρχει ένας κατασκευασμένος χώρος μόνιμης έκθεσης προς πώληση μόνο από παραγωγούς.

11. Η αποτελεσματική διαχείριση της αυτοφυούς βλάστησης.

12. Οι κάτοικοι της υπαίθρου είναι κυρίως ελεύθεροι επαγγελματίες που παράγουν και εμπορεύονται (πουλούν) τα αγαθά που παράγουν. Για να λειτουργούν λοιπόν οι παραγωγοί όμοια με τους άλλους επαγγελματίες θα πρέπει να καθιερωθούν συνθήκες, που θα τους εξασφαλίζουν από την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής για την οποία έχουν μέρος της ευθύνης οι αστοί. Την αντιμετώπιση της μεγάλης διακύμανσης των τιμών, για την οποία έχουν ευθύνη κυρίως η Διοίκηση Κρατών και η Παγκοσμιοποίηση. Την αντιμετώπιση των καιρικών φαινομένων (ξηρασία, παγετός, βροχές, χαλάζι, ασθένειες, κλπ)

ΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

• Οι καλλιτέχνες γνωρίζονται πολύ καλά, αναγνωρίζονται μεταξύ τους και αυτοί είναι πλέον κατάλληλοι να σύρουν το άρμα της τέχνης που φέρνει πολιτισμό. Με την συνεργασία της πολιτείας, στον τομέα που αφορά τον Πολιτισμό, θεσμικά πρέπει να υπάρχει ένα Επιμελητήριο «Το σπίτι του Πολιτισμού», το οποίο με εκλογές θα διοικείται από τους ίδιους τους καλλιτέχνες, και το οποίο θα είναι ο βασικός Σύμβουλος της Πολιτείας, για τα θέματα τους.

• Αφού τις προτάσεις των δασκάλων, το Υπουργείο δεν λαμβάνει υπόψη, ας τους ελευθερώσει, και να τους δείξει εμπιστοσύνη και δύο ώρες την ημέρα να είναι μαζί με τους μαθητές τους με ελεύθερο πρόγραμμα και τα αποτελέσματα θα δείξουν.

ΚΡΑΤΟΣ - ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

• Στη λειτουργία τους οι Κρατικές Υπηρεσίες πρέπει να ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΟΥΝΤΑΙ. Η αυτοδιοικητική υπηρεσία του Κράτους, κατευθύνεται και ελέγχεται από την ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ και σε καμία περίπτωση από την Νομοθετική Αρχή (δηλαδή τους βουλευτές). Η όλη δομή, διαχωρίζεται στα εξής επίπεδα:

1) Κρατικές Υπηρεσίες ΕΠΙΠΕΔΟΥ Α' που έρχονται άμεσα σε επαφή με τον πολίτη

2) Κρατικές Υπηρεσίες ΕΠΙΠΕΔΟΥ Β' που οργανώνουν, προγραμματίζουν και διοικούν τις υπηρεσίες επιπέδου Α'.

3) Κρατικές υπηρεσίες ΕΛΕΓΧΟΥ για την καλή εκτέλεση και πρόοδο των υπηρεσιών Α' και Β' ΕΠΙΠΕΔΟΥ.

Οι υπηρεσίες Α και Β ΕΠΙΠΕΔΟΥ οργανώνονται σε Περιφερειακή ή και Κρατική εμβέλεια. Οι υπηρεσίες ΕΛΕΓΧΟΥ είναι ανεξάρτητες από την δομή της κρατικής λειτουργίας, οι λειτουργοί της δεν προέρχονται από αυτήν, αλλά είναι γνώστες της κρατικής λειτουργίας όλων των δομών της και η οργάνωση της είναι Κρατικής εμβέλειας και τα μέλη της Διοίκησης της προέρχονται από κοινωνικές οργανώσεις.

• Το διεθνές σύστημα ήταν και εξακολουθεί να είναι ένα σύστημα κυρίαρχων κρατών. Αυτά αποτελούν την σπονδυλική στήλη του παγκόσμιου συστήματος.

• Το ξένο κεφάλαιο έρχεται και συχνά όχι ως εχθρός, είναι όμως κατακτητικό διότι όσα κερδίζει, τα στέλνει σε άλλα μέρη της γης και παράλληλα κερδίζει με άνισους και ευνοϊκούς όρους εις βάρος των ντόπιων ανταγωνιστών και των εσόδων της κοινωνίας που επενδύει. Όλοι λοιπόν, οι παραπάνω, που υποβοηθούν τέτοιες συνθήκες ευτελίζουν την πατρίδα τους, και είναι εχθροί της. Εχθροί της κοινωνίας είναι όλοι αυτοί που εμποδίζουν την ανάπτυξη της κοινωνίας για ίδιο συμφέρον. Είναι όλοι αυτοί που δυσκολεύουν τους συμπολίτες τους στον αγώνα για πρόοδο. Είναι όλοι αυτοί που ευνοούν με ειδικές νομοθεσίες τους ξένους επενδυτές εις βάρος των ντόπιων. Είναι όλοι αυτοί που θέλουν μία κοινωνία με πολίτες μικροπαράνομους για να παρανομήσουν οι μεγάλοι ανενόχλητοι και συχνά αποδεκτά από πολλούς.

• Η εξουσία πάντα στηρίζει την επιβίωσή της, στις παροχές που δίνει στην Κοινωνία. Επιπλέον η Οικονομική εξουσία ισχυροποιείται όταν τα Κράτη δαπανούν, άσχετα αν χρεώνονται. Έτσι η Πολιτική και η Οικονομική Εξουσία έχουν συμφέρον και επιδιώκουν ένα Κράτος να δαπανά.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΓΟΡΑ ΜΕ ΙΣΟΝΟΜΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

• Αλλοίμονο σε αυτόν ή την κοινωνία, που βρίσκεται στην ανάγκη να ξεπουληθεί. Ή είναι άτυχος, ή επιπόλαιος, ή Κοινωνικός προδότης.

• Όταν λέμε π.χ. ελεύθερη αγορά δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι καθένας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει όπως θέλει, και να προσδοκούμε, ότι αν παρανομήσει θα τιμωρηθεί και τους διώκτες του θα τους κάνουμε ήρωες.

• Για να παράγουν κοινωνικά αποτελέσματα όλες οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν αποδεκτοί μερικοί βασικοί κανόνες και ενδεικτικά παραθέτουμε:

1) Η ανωνυμία των ιδιοκτητών διαφόρων μορφών εταιρειών, πρέπει να καταργηθεί, τουλάχιστον ως ανεξήγητη.

2) Οι τράπεζες και άλλες χρηματοδοτικές εταιρείες πρέπει να είναι συνυπεύθυνες, για την αποπληρωμή των δανείων τους.

3) Για την υγεία της ανθρωπότητας και την επιβίωση όλων των λαών, οι μεταφορές φρέσκων προϊόντων πρέπει να μεταφέρονται στις κεντρικές αγορές κατάναλωσης άμεσα και δωρεάν, με συνεισφορά Διεθνούς Οργανισμού.

4) Αντί βοθημάτων σε φτωχότερους λαούς να παρέ-

χονται εκπώσεις επί των τιμών των αγαθών και τεχνολογία παραγωγικής δημιουργίας.

5) Πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή νόμων κατά του Αθέμιτου Ανταγωνισμού, με έλεγχο της πηγής των κεφαλαίων, της παραπλανητικής διαφήμισης, της κάτω του κόστους πώλησης, της φορολόγησης ανάλογα της πολυτέλειας, την καθιέρωση ελάχιστης τιμής κλπ.

Ο Ανταγωνισμός είναι παράνομος όταν γίνεται μεταξύ έστω και ελάχιστα διαφορετικών προϊόντων.

6) Οι μικρομεσαίες και πολύ μικρές επιχειρήσεις να έχουν την ίδια εύκολη πρόσβαση, στην πληροφόρηση, την τεχνολογία και την ίδια αντιμετώπιση νομικά και χρηματοδοτικά.

• ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΥΤΟΣΚΟΠΟ ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ.

Το κέρδος είναι το μέσον, διά του οποίου μπορούν να επιτευχθούν: **α)** Κυριαρχία, **β)** ανάπτυξη ή μεγέθυνση, **γ)** κοινωνικοί σκοποί, **δ)** βελτίωση συνθηκών εργασίας, **ε)** κάλυψη ζημιών κ.λπ.

Το κέρδος λοιπόν είναι ένα αποτέλεσμα, η ύπαρξη του οποίου δίνει το δικαίωμα στον δημιουργό του, να το διαθέσει κατά βούληση ή όπως τον προτρέπουν με κίνητρα ή όπως του επιβάλλουν με θεσμούς.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ - ΑΥΤΟΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

• Βασικό στοιχείο των προτάσεών μας, είναι ο πλήρης διαχωρισμός της Νομοθετικής Αρχής από την Εκτελεστική Αρχή.

• Η Νομοθετική Αρχή αποτελεί ένα σώμα αντιπροσώπων, εκλεγμένων απευθείας από τους πολίτες, οι οποίοι εκφράζουν τις πεποιθήσεις των πολιτών, τις οποίες και νομοθετούν.

• Η Εκτελεστική Αρχή είναι ένα Σώμα, το οποίο απαρτίζεται από εκλεγμένα από τους πολίτες μέλη, που τα διακρίνει η πείρα τους, στη λειτουργία της κοινωνίας. Το Σώμα αυτό έχει σκοπό την επίβλεψη, τον έλεγχο και την προσαρμογή όλων των υπηρεσιών του Κράτους στους Νόμους, τους θεσμούς, το Σύνταγμα και τις δικαστικές αποφάσεις. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προΐσταται της Εκτελεστικής Αρχής.

• Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε γενικές εκλογές, εκλέγεται απευθείας από τους πολίτες.

Ο Πρόεδρος ως υποψήφιος προτείνει για κάθε τομέα του Κράτους (Υπουργεία) στο ψηφοδέλτιο του, τρεις υποψηφίους, οι οποίοι επίσης ψηφίζονται. Οι πολίτες ψηφίζουν Πρόεδρο και ένα άτομο για κάθε τομέα, από αυτούς που προτείνει ο Πρόεδρος. Ο πολίτης μπορεί να ψηφίσει ένα Πρόεδρο, αλλά έχει και τη δυνατότητα να ψηφίσει έναν υπεύθυνο ενός τομέα, τον οποίο προτείνει ένας άλλος υποψήφιος Πρόεδρος. Ο εκλεγείς Πρόεδρος είναι ο Ανώτατος Άρχων της Δημοκρατίας με δεύτερο στην τάξη τον Πρωθυπουργό, ο οποίος είναι ο αρχηγός της πλειοψηφίας της Νομοθετικής Βουλής.

• Η υπηρεσία ελέγχου της Κρατικής και Περιφερειακής λειτουργίας υπάγεται απευθείας εις τον Πρόεδρο.

• Λεπτομέρειες προτεινόμενης λειτουργίας σελίς 7 τεύχους Μαρτίου 2016.

• Θα πρέπει λοιπόν το σύστημα της Δημοκρατίας να στρέφεται γύρω από το ζήτημα της ισότητας και όχι μόνο της ελευθερίας. Μια ισότητα που περιέχει αντικειμενικότητα, ίσες ευκαιρίες, αποτελεσματικότητα στα θέματα των πολιτών, ισονομία, αλληλεγγύη κλπ και η καθημερινή πολιτική πρέπει αυτά να αντιλαμβάνεται και να προτείνει λύσεις. Παράλληλα, το ύψιστο αγαθό της ελευθερίας και της ελεύθερης δράσης των πολιτών, δεν σημαίνει ασυδοσία, αλλά στηρίζεται σε κανόνες ισονομίας.